

Úřední věstník

Evropské unie

C 252

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

27. srpna 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 252/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 238, 13.8.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 252/02

Věc C-212/08: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Société Zeturf Ltd v. Premier ministre („Režim výlučného provozování dostihových sázek mimo závodistiště — Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Cíl bojovat proti hráčské závislosti a podvodným a kriminálním činnostem, jakož i cíl přispět k rozvoji venkova — Proporcionalita — Omezující opatření, jež musí směřovat k omezení herních příležitostí a omezení činností hazardních her soudržným a systematickým způsobem — Hospodářský subjekt vedoucí dynamickou obchodní politiku — Uměřená reklamní politika — Posouzení překážky v obchodování prostřednictvím tradičních kanálů a internetu“).....

2

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2011/C 252/03	Věc C-262/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln — Německo) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler v. Finanzamt Bonn-Innenstadt („Volný pohyb kapitálu — Daň z příjmů — Osvědčení o korporační dani skutečně odvedené z dividend zahraničního původu — Zamezení dvojímu zdanění dividend — Sleva na dani u dividend vyplácených společnostmi rezidenty — Důkazy vyžadované ohledně započitatelné zahraniční daně“) 3	3
2011/C 252/04	Věc C-263/09 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. července 2011 — Edwin Co. Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Elio Fiorucci („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 52 odst. 2 písm. a) — Slovní ochranná známka Společenství ELIO FIORUCCI — Návrh na prohlášení neplatnosti založený na právu na jméno podle vnitrostátního práva — Přezkum Soudního dvora týkající se výkladu a použití vnitrostátního práva Tribunálem — Pravomoc Tribunálu změnit rozhodnutí odvolacího senátu — Meze“) 4	4
2011/C 252/05	Věc C-388/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht Kassel — Německo) — Joao Filipe da Silva Martins v. Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse („Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 15, 27 a 28 — Články 39 ES a 42 ES — Bývalý migrující pracovník — Povolání vykonávané v členském státě původu a v jiném členském státě — Důchod v členském státě původu — Důchod vyplácený oběma členskými státy — Oddělený režim systému sociálního zabezpečení pokrývající riziko odkázanosti na péči třetího — Existence ve druhém bývalém členském státě zaměstnání — Volitelná pokračující účast v uvedeném režimu — Zachování nároku na příspěvek ve stavu odkázanosti po návratu do členského státu původu“) ... 4	4
2011/C 252/06	Věc C-485/09: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Viamex Agrar Handels GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas („Směrnice 91/628/EHS — Kapitola VII bod 48 odst. 5 přílohy — Nařízení (ES) č. 615/98 — Článek 5 odst. 3 — Vývozní náhrady — Ochrana skotu během přepravy po železnici — Podmínky výplaty vývozních náhrad za skot — Dodržování ustanovení směrnice 91/628/EHS — Zásada proporcionality“) 5	5
2011/C 252/07	Věc C-271/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) v. Belgische Staat („Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo a práva s ním související — Veřejné půjčování — Odměna autorů — Odpovídající příjmy“) 5	5
2011/C 252/08	Věc C-397/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 30. června 2011 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje činnost agentur zprostředkujících dočasnou práci řadou povinností — Neodůvodněné překážky“) 6	6
2011/C 252/09	Věc C-353/09 P: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. února 2011 — Perfetti Van Melle SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Cloetta AB, právní nástupkyně Cloetta Fazer AB („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství CENTER SHOCK — Starší národní slovní ochranná známka CENTER — Přezkum nebezpečí záměny“) 6	6

2011/C 252/10	Věc C-457/09: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Claude Chartry v. Belgický stát („Řízení o předběžné otázce — Článek 234 ES — Přezkum slučitelnosti vnitrostátního pravidla s právem Unie, jakož i s ústavou daného státu — Vnitrostátní právní úprava stanovující přednostní povahu incidenčního řízení kontroly ústavnosti — Listina základních práv Evropské unie — Nutnost spojitosti s právem Unie — Zjevná nepříslušnost Soudního dvora“) 7	7
2011/C 252/11	Věc C-535/09 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 23. března 2011 — Estonská republika v. Evropská komise, Lotyšská republika („Kasační opravný prostředek — Cukr — Stanovení přebytkového množství cukru, isoglukosy a fruktosy pro nové členské státy“) 7	7
2011/C 252/12	Věc C-5/10 P: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. května 2011 — Giampietro Torresan v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka — Slovní ochranná známka CANNABIS — Prohlášení neplatnosti — Relativní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c“) 7	7
2011/C 252/13	Věc C-194/10: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I — Německo) — Robert Nicolaus Abt a další v. Hypo Real Estate Holding AG („Řízení o předběžné otázce — Relevance otázky — Nedostatek pravomoci“) 8	8
2011/C 252/14	Věc C-254/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 3. března 2011 — Centre de Coordination Carrefour SNC v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Režim podpor ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii — Podmínky přípustnosti žaloby na neplatnost — Pojem „právní zájem na podání žaloby“ — Překážka věci rozsouzené“) 8	8
2011/C 252/15	Věc C-288/10: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Dendermonde — Belgie) — Wamo BVBA v. JBC NV, Modemakers Fashion NV („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava zakazující oznámení o snížení cen a oznámení, na základě nichž je možné snížení cen předpokládat“) 9	9
2011/C 252/16	Věc C-349/10 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. března 2011 — Claro SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Telefónica, S.A. („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Přípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Nepředložení odůvodnění odvolání — Článek 59 nařízení (ES) č. 40/94 — Pravidlo 49 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 9	9
2011/C 252/17	Věc C-367/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 31. března 2011 — EMC Development AB v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Evropský trh s cementem — Žaloba na neplatnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti týkající se přijetí harmonizované normy pro cement — Postup přijetí normy — Závazná povaha normy — Zčásti nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 9	9
2011/C 252/18	Věc C-369/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 14. března 2011 — Ravensburger AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Educa Borrás SA („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství MEMORY — Řízení o prohlášení neplatnosti — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c“) 10	10

2011/C 252/19	Věc C-388/10 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. března 2011 — Félix Muñoz Arraiza v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 43 odst. 2 a čl. 44 odst. 1 — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RIOJAVINA — Námitky majitele starší kolektivní obrazové ochranné známky Společenství RIOJA — Zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny“) 10	10
2011/C 252/20	Věc C-429/10 P: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. května 2011 — X Technology Swiss GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Označení spočívající v dílčím zabarvení výrobku — Oranžové zabarvení ponožky v oblasti prstů — Absolutní důvod zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. b)“) 11	11
2011/C 252/21	Věc C-433/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 31. března 2011 — Volker Mauerhofer v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Unii podporovaný projekt v Bosně a Hercegovině — Smlouvy uzavřené mezi Komisí a konsorciem a mezi konsorciem a experty — Správní opatření Komise, kterým byla změněna její smlouva s uvedeným konsorciem — Žaloba na neplatnost tohoto správního opatření podaná jedním z expertů — Přípustnost — Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Příčinná souvislost mezi správním opatřením Komise a újmou, kterou údajně utrpěl uvedený expert“) 11	11
2011/C 252/22	Věc C-476/10: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Rakousko) — řízení zahájené projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Evou Marií Pepic, Herbertem Hilbem („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Volný pohyb kapitálu — Článek 40 a příloha XII Dohody o EHP — Nabytí rekreačního objektu nacházejícího se ve spolkové zemi Vorarlbersko (Rakousko) státním příslušníkem Lichtenštejnského knížectví — Řízení o předchozím povolení — Přípustnost“)..... 11	11
2011/C 252/23	Věc C-72/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. února 2011 — Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof v. Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi a Heinz Ulrich Kessel 12	12
2011/C 252/24	Věc C-222/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. května 2011 Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 9. března 2011 ve věci T-190/09, Longevity Health Products, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), další účastnice řízení: Performing Science LLC 12	12
2011/C 252/25	Věc C-243/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie), dne 20. května 2011 — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgický stát 13	13
2011/C 252/26	Věc C-248/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curte de Apel Cluj (Rumunsko) dne 23. května 2011 — trestní řízení proti Rareșu Doralin Nilașovi, Gicu Agenor Gânscăovi, Ana-Maria Oprean (rozené Șchiopu), Sergiu-Dan Dascălovi, Ionuțu Horea Baboșovi 13	13
2011/C 252/27	Věc C-259/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 26. května 2011 — D. T. Z. Zadelhoff V. O. F. v. Staatssecretaris van Financiën 14	14
2011/C 252/28	Věc C-278/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2011 Densmorem Ronaldem Doverem proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-149/09, Densmore Ronald Dover v. Evropský parlament 14	14

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 252/29	Věc C-281/11: Žaloba podaná dne 6. června 2011 — Evropská komise v. Polská republika	15
2011/C 252/30	Věc C-288/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. března 2011 Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 8. června 2011 ve věcech T-443/08 a T-455/08, Freistaat Sachsen a další v. Evropská komise	16
2011/C 252/31	Věc C-289/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011 Legris Industries SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-376/06, Legris Industries v. Komise	17
2011/C 252/32	Věc C-290/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011 Comap SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-377/06, Comap v. Komise ...	18
2011/C 252/33	Věc C-291/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. června 2011 — Staatssecretaris van Financiën v. TNT Freight Management (Amsterdam) B.V.	18
2011/C 252/34	Věc C-292/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 29. března 2011 ve věci T-33/09, Portugalská republika v. Evropská komise	19
2011/C 252/35	Věc C-294/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 9. června 2011 — Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle Entrate v. Elsacom NV	19
2011/C 252/36	Věc C-296/11: Žaloba podaná dne 14. června 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika	19
2011/C 252/37	Věc C-300/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 17. června 2011 — ZZ v. Secretary of State for the Home Department	20
2011/C 252/38	Věc C-301/11: Žaloba podaná dne 16. června 2011 — Evropská komise v. Nizozemské království	20
2011/C 252/39	Věc C-302/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Rosanna Valenza v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	20
2011/C 252/40	Věc C-303/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Maria Laura Altavista v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	21
2011/C 252/41	Věc C-304/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Rosanna Valenza v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	22
2011/C 252/42	Věc C-305/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	22

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 252/43	Věc C-309/11: Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Evropská komise v. Finská republika	23
2011/C 252/44	Věc C-313/11: Žaloba podaná dne 21. června 2011 — Evropská komise v. Polská republika	23
2011/C 252/45	Věc C-320/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Varna (Bulharsko) dne 27. června 2011 — Digitalnet OOD v. Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna	24
2011/C 252/46	Věc C-322/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 28. června 2011 — K.....	25
2011/C 252/47	Věc C-330/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varnenski Administrativen Sad (Bulharsko), dne 29. června 2011 — Cifrova kompania v. Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna	25
2011/C 252/48	Věc C-352/11: Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Evropská komise v. Rakouská republika ...	26
2011/C 252/49	Věc C-353/11: Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Evropská komise v. Česká republika	26
2011/C 252/50	Věc C-341/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. února 2011 — Acegas-APS SpA, dříve Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) v. Evropská komise	26
2011/C 252/51	Věc C-390/09: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 11. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Sky Italia Srl	26
2011/C 252/52	Věc C-86/10: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 23. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Siegburg — Německo) — Hüseyin Balabán v. Zelter GmbH	27
2011/C 252/53	Věc C-97/10 až C-99/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Dax — Francie) — AG2R Prévoyance v. Bourdil SARL (C-97/10), Société boucalaise de boulangerie SARL (C-98/10), Baba-Pom SARL (C-99/10)	27
2011/C 252/54	Věc C-253/10: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2011 — Evropská komise v. Slovenská republika	27
2011/C 252/55	Věc C-269/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Montreuil — Francie) — Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	27
2011/C 252/56	Věc C-278/10: Usnesení předsedy sedmého senátu Soudního dvora ze dne 17. března 2011 — Evropská komise v. Řecká republika	27
2011/C 252/57	Věc C-299/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial de Amares — Portugalsko) — Cristiano Marques Vieira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA	27

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 252/58	Věc C-363/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso — Portugalsko) — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues v. Companhia de Seguros Zurich SA	27
2011/C 252/59	Věc C-428/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. března 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika	27
2011/C 252/60	Věc C-466/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. února 2011 — Evropská komise v. Řecká republika	28
2011/C 252/61	Věc C-486/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. května 2011 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	28
2011/C 252/62	Věc C-487/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Rennes — Francie) — L'Océane Immobilière SAS v. Direction de contrôle fiscal Ouest	28
2011/C 252/63	Věc C-531/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2011 — Evropská komise v. Slovenská republika	28
2011/C 252/64	Věc C-570/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. května 2011 — Evropská komise v. Irsko	28
2011/C 252/65	Věc C-50/11: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Ivrea — Itálie) — Procura della Repubblica v. Lucky Emegor	28
2011/C 252/66	Věc C-60/11: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Ragusa — Itálie) — Procura della Repubblica v. Mohamed Mrad ...	28
2011/C 252/67	Věc C-63/11: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal di Rovereto — Itálie) — Procura della Repubblica v. John Austine	28
2011/C 252/68	Věc C-94/11: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bergamo — Itálie) — Procura della Repubblica v. Survival Godwin	29
2011/C 252/69	Věc C-140/11: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 29. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — Procuratore generale della Repubblica presso la Corte Suprema di Cassazione v. Demba Ngagne	29

Tribunál

2011/C 252/70	Věc T-112/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Hitachi a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Jediné a trvajících protiprávních jednání — Pokuty — Závažnost a doba trvání protiprávního jednání — Odrážející účinek — Spolupráce“)	30
---------------	--	----

2011/C 252/71	Věc T-113/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Toshiba v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokuty — Závažnost a doba trvání protiprávního jednání — Odůvodnění — Výchozí částka — Referenční rok“) 30	30
2011/C 252/72	Věc T-132/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Fuji Electric v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, které konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Důkaz o protiprávním jednání — Přičitatelnost protiprávního jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Pokuty — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)..... 31	31
2011/C 252/73	Věc T-133/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Mitsubishi Electric v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Pokuty — Výchozí částka — Referenční rok — Rovné zacházení“) 31	31
2011/C 252/74	Věc T-374/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Aldi Einkauf v. OHIM — Illinois Tools Works (TOP CRAFT) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství TOP CRAFT — Starší národní obrazové ochranné známky Kraft — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Skutečné užívání starších ochranných známek — Článek 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 (po změně čl. 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009) a pravidlo 22 nařízení (ES) č. 2868/95“) 32	32
2011/C 252/75	Věc T-80/09 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Komise v. Q („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Vzájemný kasační opravný prostředek — Psychické obtěžování — Článek 12 služebního řádu — Sdělení o politice v oblasti psychického obtěžování — Povinnosti orgánů poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu — Rozsah — Žádost o pomoc — Předběžné opatření o přeložení — Povinnost řádné péče — Odpovědnost — Žaloba na náhradu škody — Soudní přezkum v plné jurisdikci — Podmínky provedení — Zpráva o vývoji služebního postupu — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby“) 32	32
2011/C 252/76	Věc T-197/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Slovinsko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Plodiny na orné půdě“) 33	33
2011/C 252/77	Věc T-209/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. června 2011 — MB System v. Komise („Předběžná opatření — Státní podpora — Povinnost navrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost — Vyvažování zájmů“) 33	33
2011/C 252/78	Věc T-259/11: Žaloba podaná dne 16. května 2011 — Zinātnes, inovāciju un testēšanas centrs v. Komise 33	33
2011/C 252/79	Věc T-288/11: Žaloba podaná dne 1. června 2011 — Kieffer Omnitec v. Komise 34	34
2011/C 252/80	Věc T-319/11: Žaloba podaná dne 14. června 2011 — ABN AMRO Group v. Komise 35	35
2011/C 252/81	Věc T-320/11: Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Maďarsko v. Komise 36	36

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 252/82	Věc T-323/11: Žaloba podaná dne 21. června 2011 — UCP Backus y Johnston v. OHIM (Tvar láhve)	36
2011/C 252/83	Věc T-325/11: Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Amador López v. OHIM (AUTOCOACHING)	37
2011/C 252/84	Věc T-329/11: Žaloba podaná dne 20. června 2011 — T.M.E. v. Komise	37
2011/C 252/85	Věc T-336/11: Žaloba podaná dne 24. června 2011 — Italiana Calzature v. OHIM — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)	38
2011/C 252/86	Věc T-337/11: Žaloba podaná dne 24. června 2011 — Italiana Calzature v. OHIM — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)	38
2011/C 252/87	Věc T-338/11: Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Getty Images v. OHIM (PHOTOS.COM)	39
2011/C 252/88	Věc T-339/11: Žaloba podaná dne 28. června 2011 — Španělsko v. Komise	39
2011/C 252/89	Věc T-341/11: Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Ecologistas en Acción-CODA v. Komise	40
2011/C 252/90	Věc T-342/11: Žaloba podaná dne 30. června 2011 — CEEES a Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio v. Komise	40
2011/C 252/91	Věc T-343/11: Žaloba podaná dne 28. června 2011 — Nizozemsko v. Komise	41
2011/C 252/92	Věc T-346/11: Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Gollnisch v. Parlament	42
2011/C 252/93	Věc T-347/11: Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Gollnisch v. Parlament	43
2011/C 252/94	Věc T-353/11: Žaloba podaná dne 29. června 2011 — Event v. OHIM — CBT Comunicació Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)	43
2011/C 252/95	Věc T-357/11: Žaloba podaná dne 1. července 2011 — Bimbo v. OHIM — Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO)	44
2011/C 252/96	Věc T-358/11: Žaloba podaná dne 27. června 2011 — Itálie v. Komise	44
2011/C 252/97	Věc T-362/11: Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise	46

Soud pro veřejnou službu

2011/C 252/98	Věc F-17/05 REV: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 15. června 2011 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise („Veřejná služba — Návrh na obnovu řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost návrhu“)	47
---------------	---	----

2011/C 252/99	Věc F-67/05 RENV: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2010 — Michail v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Vrácení věci Soudu po zrušení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnocení rok 2003 — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody“) 47	47
2011/C 252/100	Věc F-113/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2011 — Irmantas Šimonis v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Převedení mezi institucemi — Právník lingvista — Nahrazení odůvodnění — Minimální požadovaná délka služby“) 47	47
2011/C 252/101	Věc F-119/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 17. února 2011 — Strack v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Mediační řízení — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Článek 73 služebního řádu — Stabilizace — Prozatímní náhrada“) 48	48
2011/C 252/102	Věc F-120/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. března 2011 — Strack v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Převod dnů dovolené za kalendářní rok — Článek 4 příloha V ke služebnímu řádu — Důvody vyplývající z potřeb služby — Článek 73 služebního řádu — Směrnice 2003/88/ES — Právo na placenou dovolenou za kalendářní rok — Volno z důvodu nemoci“) 48	48
2011/C 252/103	Věc F-82/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2011 — Clarke a další v. OHIM („Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Článek 8 PŘOZ — Klausule o ukončení smlouvy v případě, že dočasný zaměstnanec nebude zařazen na seznam úspěšných uchazečů výběrového řízení — Otevřená výběrová řízení OHIM/AD/02/07 a OHIM/AST/02/07 — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Zásada plnění smluv v dobré víře — Povinnost péče — Zásada řádné správy — Jazykové požadavky — Nedostatek pravomoci EPSO — Směrnice 1999/70/ES — Práce na dobu určitou“) 49	49
2011/C 252/104	Věc F-29/09 REV: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Lebedef a Jones v. Komise („Veřejná služba — Obnova řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost“) 49	49
2011/C 252/105	Věc F-30/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Chaouch v. Komise („Veřejná služba — Odměna — Příspěvek na zařízení — Určení nároků — Nástup do služebního poměru jako úředník ve zkušební době — Zohlednění změny bydliště po jmenování — Podmínka bydliště úředníka podle článku 20 služebního řádu“) 49	49
2011/C 252/106	Věc F-53/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 11. května 2011 — J v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úrazové pojištění a nemoc z povolání — Článek 73 služebního řádu — Odmítnutí uznat skutečnost, že nemoc má svůj původ v povolání — Povinnost provést řízení v přiměřené lhůtě“) 50	50
2011/C 252/107	Věc F-68/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 15. února 2011 — Barbin v. Parlament („Veřejná služba — Úředníci — Povyšovací řízení za rok 2006 — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu prvního stupně — Zvážení srovnatelných zásluh — Zásada rovného zacházení — Rodičovská dovolená na polovinu pracovní doby“) 50	50
2011/C 252/108	Věc F-73/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Sukup v. Komise („Veřejná služba — Odměňování a příspěvky — Příspěvek na vyživované dítě — Příspěvek na vzdělání — Zpětné přiznání“) 50	50
2011/C 252/109	Věc F-83/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. května 2011 — Kalmár v. Europol („Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Propouštění — Návrh na zrušení — Vyplacení odměny — Účinek zrušujícího rozsudku“) 51	51

2011/C 252/110	Věc F-105/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Scheefer v. Parlament („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Obnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Přeměna pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou — Článek 8 první pododstavec PŘOZ“) 51	51
2011/C 252/111	Věc F-40/10: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 26. května 2011 — Lebedef v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Dovolena za kalendářní rok — Nepřítomnost po vyčerpání dovolené za kalendářní rok a bez předchozího souhlasu — Ztráta nároku na odměnu — Článek 60 služebního řádu“) 52	52
2011/C 252/112	Věc F-10/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 31. března 2011 — Hecq v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úhrada 100 % léčebných výloh — Konkludentní rozhodnutí o zamítnutí — Chybějící rozhodnutí o uznání nemoci jako nemoci z povolání — Vázaná pravomoc správy — Rozhodnutí, jímž se zamítá stížnost — Rozhodnutí, které není čistě potvrzující — Neexistence stížnosti — Nepřípustnost“) 52	52
2011/C 252/113	Věc F-14/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. června 2011 — Marcuccio v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úraz — Řízení o uznání částečné trvalé invalidity ve smyslu článku 73 služebního řádu — Doba trvání řízení — Žaloba na náhradu škody — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ — Článek 94 jednacího řádu“) 52	52
2011/C 252/114	Věc F-56/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 10. června 2011 — Hecq v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Převzetí léčebných výdajů ve výši 100 % — Implicitní zamítavé rozhodnutí — Předčasná stížnost — Nepřípustnost“) 53	53
2011/C 252/115	Věc F-75/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 27. června 2011 — Scheefer v. Parlament („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Obnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 53	53
2011/C 252/116	Věc F-78/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Antelo Sanchez a další v. Parlament („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 53	53
2011/C 252/117	Věc F-82/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Nolin v. Komise („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 54	54
2011/C 252/118	Věc F-87/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Adriaens a další v. Komise („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 54	54
2011/C 252/119	Věc F-92/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Dricot-Daniele a další v. Komise („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 54	54
2011/C 252/120	Věc F-96/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Andrecs a další v. Komise („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 55	55
2011/C 252/121	Věc F-99/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. června 2011 — Ashbrook a další v. Komise („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 55	55

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 252/122	Věc F-106/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2011 — Gross a další v. Soudní dvůr („Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 55	55
2011/C 252/123	Věc F-47/11: Žaloba podaná dne 15. dubna 2011 — ZZ v. Komise 56	56
2011/C 252/124	Věc F-51/11: Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — ZZ v. Komise 56	56
2011/C 252/125	Věc F-55/11: Žaloba podaná dne 9. května 2011 — ZZ v. Komise 56	56
2011/C 252/126	Věc F-64/11: Žaloba podaná dne 24. června 2011 — ZZ v. Evropská komise 57	57
2011/C 252/127	Věc F-65/11: Žaloba podaná dne 3. července 2011 — ZZ v. Parlament 57	57
2011/C 252/128	Věc F-87/09: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2011 — Dekker v. Europol 57	57
2011/C 252/129	Věc F-70/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Hidalgo v. Parlament 57	57
2011/C 252/130	Věc F-94/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 18. května 2011 — Carpenito v. Rada 58	58
2011/C 252/131	Věc F-97/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Kerstens v. Komise 58	58
2011/C 252/132	Věc F-101/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Massez a další v. Soudní dvůr 58	58
2011/C 252/133	Věc F-102/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Geradon v. Rada 58	58
2011/C 252/134	Věc F-8/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 17. června 2011 — Nieminen v. Rada 58	58
2011/C 252/135	Věc F-28/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — BC v. Rada 58	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 252/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 238, 13.8.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 232, 6.8.2011

Úř. věst. C 226, 30.7.2011

Úř. věst. C 219, 23.7.2011

Úř. věst. C 211, 16.7.2011

Úř. věst. C 204, 9.7.2011

Úř. věst. C 194, 2.7.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Sociétés Zeturf Ltd v. Premier ministre

(Věc C-212/08) ⁽¹⁾

(„Režim výlučného provozování dostihových sázek mimo závodníště — Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Cíl bojovat proti hráčské závislosti a podvodným a kriminálním činnostem, jakož i cíl přispět k rozvoji venkova — Proporcionalita — Omezující opatření, jež musí směřovat k omezení herních příležitostí a omezení činností hazardních her soudržným a systematickým způsobem — Hospodářský subjekt vedoucí dynamickou obchodní politiku — Uměřená reklamní politika — Posouzení překážky v obchodování prostřednictvím tradičních kanálů a internetu“)

(2011/C 252/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sociétés Zeturf Ltd

Žalovaný: Premier ministre

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Francie) — Výklad článků 49 ES a 50 ES — Přípustnost výlučného režimu dostihových sázek mimo závodníště ve prospěch jediného hospodářského subjektu, který není založen za účelem zisku, avšak uplatňuje dynamickou obchodní politiku — Nezbytnost zohlednit pouze nabídku dostihových sázek přes internet nebo celé odvětví dostihových sázek bez ohledu na formu

Výrok

1) Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že:

- a) členský stát, který usiluje o zajištění zvláště vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v odvětví hazardních her, může mít důvodně za to, že kontrolovat rizika spojená s uvedeným odvětvím a sledovat cíl předcházení podněcování k nadměrným výdajům za hru a boje proti hráčské závislosti dostatečně

účinným způsobem je možné pouze přiznáním výlučných práv jedinému hospodářskému subjektu, který podléhá důsledné kontrole ze strany orgánů veřejné moci;

b) je na předkládajícím soudu, aby ověřil:

— zda vnitrostátní orgány v době rozhodné z hlediska skutečností původního řízení opravdu usilovaly o zajištění takového zvláště vysoké úrovně ochrany a zda z hlediska této sledované úrovně ochrany mohlo být zavedení monopolu skutečně považováno za nezbytné a

— zda státní kontroly, kterým činnosti hospodářského subjektu požívajícího výlučného práva v zásadě podléhají, jsou skutečně prováděny systematickým a soudržným způsobem za účelem dosažení cílů stanovených tomuto subjektu;

c) pro účely soudržnosti s cílem bojovat proti kriminalitě a snížit hráčské příležitosti musí vnitrostátní právní úprava v oblasti hazardních her:

— spočívat na konstatování, že kriminální a podvodné činnosti spojené s hazardními hrami a hráčská závislost představují na území dotčeného členského státu problém, kterému lze čelit rozšířením povolených a regulovaných činností,

— umožnit pouze provádění reklamy uměřené a přísně omezené na to, co je nezbytné pro nasměrování spotřebitelů ke kontrolovaným herním sítím.

2) Za účelem posouzení významu zásahu do volného pohybu služeb systémem, který zavádí výlučný režim pro provozování dostihových sázek, musí vnitrostátní soud zohlednit všechny zaměnitelné obchodní kanály pro toto sázení, pokud důsledkem využívání internetu není zvýšení rizik spojených s předmětnými hazardními hrami nad úroveň stávajících rizik u her obchodovaných tradičními kanály. Při existenci vnitrostátní právní úpravy, která se uplatní

týmž způsobem na nabídku sázení po internetu i na nabídku prostřednictvím tradičních kanálů, je třeba posoudit zásah do volného pohybu služeb z pohledu omezení pro dotčené odvětví jako celek.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln — Německo) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler v. Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Věc C-262/09) (¹)

(„Volný pohyb kapitálu — Daň z příjmů — Osvědčení o korporální dani skutečně odvedené z dividend zahraničního původu — Zamezení dvojímu zdanění dividend — Sleva na dani u dividend vyplácených společnostmi rezidenty — Důkazy vyžadované ohledně započitatelné zahraniční daně“)

(2011/C 252/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobci: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Žalovaný: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Köln — Výklad článku 56 a čl. 58 odst. 1 písm. a) a odst. 3 ES, jakož i zásad efektivity a užitečného účinku — Výplata dividend společností usazenou v prvním členském státě osobě povinné k dani v druhém členském státě — Slučitelnost režimu druhého členského státu, upravujícího daň z příjmu, který jednak stanoví „započtení daně“ ve výši 3/7 hodnoty dividend před zdaněním, ačkoli korporální daň, kterou jsou zatíženy tyto dividendy nelze prakticky stanovit u společností usazené v jiném členském státě, a který dále podmiňuje toto „započtení daně“ předložením osvědčení o korporální dani vystaveného podle jejího daňového práva, ačkoli není prakticky možné, aby jej osoba povinná k dani předložila ohledně společnosti usazené v jiném členském státě, s právem Společenství

Výrok

1) Při výpočtu částky slevy na dani, na kterou má nárok akcionář s neomezenou daňovou povinností v členském státě ve vztahu k dividendám vypláceným kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, brání články 56 ES a 58 ES v případě nepředlo-

žení důkazů vyžadovaných právními předpisy první uvedené členského státu použití takového ustanovení, jako je § 36 odst. 2 druhá věta bod 3 zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz) ze dne 7. září 1990, ve znění zákona ze dne 13. září 1993, na základě něhož se korporální daň zatěžující dividendy zahraničního původu započte na daň z příjmu akcionáře ve výši zlomku korporální daně, kterou je nutné odvést z dividend, jež jsou vypláceny společností prvního členského státu, před zdaněním.

Výpočet slevy na dani musí být proveden podle daňové sazby, kterou jsou rozdělovány zisky zdaněny z titulu korporální daně použitelné na společnost vyplácející dividendy podle práva členského státu, v němž je usazena, aniž však částka, která má být započtena, může převýšit částku daně z příjmu, kterou je nutné odvést z dividend vyplácených akcionáři v členském státě, v němž má tento akcionář neomezenou daňovou povinnost.

2) Pokud jde o míru přesnosti, kterou musí splňovat důkazy vyžadované pro účely získání slevy na dani ve vztahu k dividendám vypláceným kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má příjemce neomezenou daňovou povinnost, brání články 56 ES a 58 ES použití takového ustanovení, jako je § 36 odst. 2 druhá věta bod 3 čtvrtá věta písm. b) zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz) ze dne 7. září 1990, ve znění zákona ze dne 13. září 1993, na základě něhož musí být míra podrobnosti, jakož i forma předložení důkazů, které má podat takový příjemce dividend, totožné s těmi, které jsou vyžadovány, pokud je společnost vyplácející dividendy usazena v členském státě zdanění tohoto příjemce.

Daňové orgány posledně uvedeného členského státu jsou oprávněny vyžadovat od uvedeného příjemce, aby předložil doklady, které jim umožní zřetelně a přesně ověřit, zda podmínky pro získání slevy na dani stanovené vnitrostátními právními předpisy jsou splněny, aniž mohou provést odhad uvedené slevy na dani.

3) Zásada efektivity brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava vyplývající z § 175 odst. 2 druhé věty daňového zákoníku (Abgabenordnung) ve znění zákona k provedení směrnic Evropské unie do vnitrostátního daňového práva a o změně dalších předpisů (Gesetz zur Umsetzung von EU-Richtlinien in nationales Steuerrecht und zur Änderung weiterer Vorschriften) ve spojení s čl. 97 odst. 9 třetím pododstavcem uvozovacího zákona k daňovému zákoníku (Einführungsgesetz zur Abgabenordnung) ze dne 14. prosince 1976, ve znění změn, která se zpětným účinkem a aniž je stanoveno přechodné období, neumožňuje získat zápočet zahraniční korporální daně zatěžující dividendy vyplácené kapitálovou společností usazenou v jiném členském státě, na základě předložení buď osvědčení o této dani, jež je v souladu s právními předpisy členského státu, v němž má příjemce těchto dividend neomezenou daňovou povinnost, nebo na základě dokladů, které umožňují daňovým orgánům tohoto členského státu zřetelně a přesně ověřit, zda podmínky získání daňového zvýhodnění jsou splněny. Předkládajícímu soudu přísluší určit, jaká je přiměřená lhůta pro předložení uvedeného osvědčení nebo uvedených dokladů.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. července 2011 — Edwin Co. Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Elio Fiorucci

(Věc C-263/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 52 odst. 2 písm. a) — Slovní ochranná známka Společenství ELIO FIORUCCI — Návrh na prohlášení neplatnosti založený na právu na jméno podle vnitrostátního práva — Přezkum Soudního dvora týkající se výkladu a použití vnitrostátního práva Tribunálem — Pravomoc Tribunálu změnit rozhodnutí odvolacího senátu — Meze“)

(2011/C 252/04)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Edwin Co. Ltd (zástupci: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro a M. Balestrieri, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto, L. Rampini a J. Crespo Carrillo, zmocněnci), Elio Fiorucci (zástupci: A. Vanzetti a A. Colmano, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 14. května 2009, Elio Fiorucci v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (T-165/06), kterým Soud zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. dubna 2006 (věc R 238/2005-1) týkající se řízení o prohlášení neplatnosti a o zrušení mezi Eliem Fioruccim a společností Edwin Co. Ltd., a to v rozsahu v němž toto rozhodnutí obsahuje nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 8 odst. 3 Codice della Proprietà Industriale.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Návrh na změnu rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. května 2009, Fiorucci v. OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) (T 165/06), podaný Eliem Fioruccim se odmítá.
- 3) Společnost Edwin Co. Ltd a Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení a společně a nerozdílně nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení Elia Fiorucciho.
- 4) Elio Fiorucci ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht Kassel — Německo) — Joao Filipe da Silva Martins v. Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Věc C-388/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Články 15, 27 a 28 — Články 39 ES a 42 ES — Bývalý migrující pracovník — Povolání vykonávané v členském státě původu a v jiném členském státě — Důchod v členském státě původu — Důchod vyplácený oběma členskými státy — Oddělený režim systému sociálního zabezpečení pokrývající riziko odkázanosti na péči třetího — Existence ve druhém bývalém členském státě zaměstnání — Volitelná pokračující účast v uvedeném režimu — Zachování nároku na příspěvek ve stavu odkázanosti po návratu do členského státu původu“)

(2011/C 252/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht Kassel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Joao Filipe da Silva Martins

Žalovaná: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundessozialgericht — Výklad ustanovení práva Společenství v oblasti volného pohybu osob a sociálního zabezpečení migrujících pracovníků, zejména článků 39 a 42 ES, jakož i článků 27 a 28 nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Bývalý migrující pracovník pobírající důchod ve státě svého původu i ve státě bývalého zaměstnání, který v posledně uvedeném státě získal nárok na příspěvek ve stavu odkázanosti („Pflegegeld“) neexistující v systému sociálního zabezpečení ve státě původu — Zachování nároku na tento příspěvek po návratu do státu původu

Výrok

Články 15 a 27 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby osoba v situaci, o jakou se jedná v původním řízení, která čerpá starobní důchod od důchodových pojišťoven jak v členském státě svého původu, tak ve státě, ve kterém strávila většinu svého pracovního

života, a která se z tohoto členského státu přestěhovala do členského státu svého původu, mohla na základě volitelné pokračující účasti v samostatném režimu pojištění pro případ odkázanosti v členském státě, ve kterém strávila většinu svého pracovního života, i nadále pobírat peněžité dávky na základě této účasti, zejména v případě, že v členském státě bydliště neexistují peněžité dávky pokrývající zvláštní riziko stavu odkázanosti, což musí ověřit předkládající soud.

Pokud jsou, na rozdíl od takového případu, peněžité dávky pokrývající riziko odkázanosti na péči třetího právní úpravou členského státu bydliště stanoveny, ale pouze ve výši nižší, než je výše dávek pokrývajících toto riziko v druhém členském státě povinném k výplatě důchodu, musí být článek 27 nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1386/2001, vykládán v tom smyslu, že taková osoba má nárok, na účet příslušné instituce posledně uvedeného státu, na doplatek dávky ve výši rozdílu těchto dvou částek.

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Viamex Agrar Handels GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-485/09) (¹)

(„Směrnice 91/628/EHS — Kapitola VII bod 48 odst. 5 přílohy — Nařízení (ES) č. 615/98 — Článek 5 odst. 3 — Vývozní náhrady — Ochrana skotu během přepravy po železnici — Podmínky výplaty vývozních náhrad za skot — Dodržování ustanovení směrnice 91/628/EHS — Zásada proporcionality“)

(2011/C 252/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Viamex Agrar Handels GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS ve znění směrnice Rady 95/29/ES ze dne 29. června 1995 (Úř. věst. L 148, s. 52; Zvl. vyd. 03/17, s. 466) a zejména kapitoly VII bodu 48

odst. 5 přílohy této směrnice, jakož i čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 615/98 ze dne 18. března 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim vývozních náhrad, pokud jde o ochranu živého skotu během přepravy (Úř. věst. L 82, s. 19) — Přeprava skotu po železnici — Použitelnost pravidel o ochraně zvířat týkajících se přestávek pro napojení, nakrmění a dob trvání cesty a odpočinku

Výrok

1) Kapitola VII bod 48 odst. 5 přílohy směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS ve znění směrnice Rady 95/29/ES ze dne 29. června 1995 se použije mimo jiné na přepravu po železnici.

2) V případě, že porušení směrnice 91/628 ve znění směrnice 95/29 nemělo za následek úhyn přepravovaných zvířat, jsou příslušné orgány členských států a soudy těchto států při výkonu svého přezkumu povinny použít čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 615/98 ze dne 18. března 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim vývozních náhrad týkající se ochrany živého skotu během přepravy, v souladu se zásadou proporcionality tak, že odmítnou vyplatit vývozní náhradu, jedná-li se o zvířata, u nichž nebyla dodržena ustanovení uvedené směrnice týkající se jejich dobrých životních podmínek.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State van België — Belgie) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) v. Belgische Staat

(Věc C-271/10) (¹)

(„Směrnice 92/100/EHS — Autorské právo a práva s ním související — Veřejné půjčování — Odměna autorů — Odpovídající příjmy“)

(2011/C 252/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State van België

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)

Žalovaný: Belgische Staat

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State van België (Belgie) — Výklad čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 346, s. 61; Zvl. vyd. 17/01, s. 120) (nyní čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006) (Úř. věst. L 376, s. 28) — Odměna autorů za veřejné půjčování — Dostatečná odměna

Výrok

Článek 5 odst. 1 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zavádí systém, podle něhož se výše odměny, která se odvádí autorům za veřejné půjčování, počítá výlučně v závislosti na počtu vypůjčitelů zaregistrovaných u veřejných zařízení a na základě stanovené paušální částky za každého vypůjčitele a každý rok.

(¹) Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 30. června 2011 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-397/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje činnost agentur zprostředkujících dočasnou práci řadou povinností — Neodůvodněné překážky“)

(2011/C 252/08)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a I. Rogalski, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupce: M. Jacobs, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje činnost usazených v jiných členských státech řadou povinností — Neodůvodněné překážky

Výrok

1) Belgické království tím, že podrobilo agentury zprostředkující dočasnou práci poskytující služby na území Région de Bruxelles-Capitale následujícím povinnostem:

— mít za společenský účel výlučně poskytování pracovníků a

— mít zvláštní právní formu,

nesplnilo povinnosti, které mu vyplývají ze článku 56 SFEU.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. února 2011 — Perfetti Van Melle SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Cloetta AB, právní nástupkyně Cloetta Fazer AB

(Věc C-353/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství CENTER SHOCK — Starší národní slovní ochranná známka CENTER — Přezkum nebezpečí záměny“)

(2011/C 252/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Perfetti Van Melle SpA (zástupci: P. Perani a P. Pozzi, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: J. Novais Gonçalves, zmocněnec), Cloetta AB, právní nástupkyně Cloetta Fazer AB (zástupci: M. Fammler, advokát, M. Treis, R. Niebel a E.M. Strobel, Rechtsanwälte)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) ze dne 1. července 2009, Perfetti Van Melle v. OHIM — Cloetta Fazer (T-16/08), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelkou slovní ochranné známky Společenství „CENTER SHOCK“ pro výrobky zařazené do třídy 30 proti rozhodnutí R 149/2006-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 7. listopadu 2007, kterým bylo zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí zrušovacího oddělení, jež vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti uvedené ochranné známky, který podala majitelka starších národních slovních ochranných známek „CENTER“ a „CLOETTA CENTER“ pro výrobky zařazené, mimo jiné, do třídy 30 — Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Perfetti Van Melle SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Claude Chartry v. Belgický stát

(Věc C-457/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 234 ES — Přezkum slučitelnosti vnitrostátního pravidla s právem Unie, jakož i s ústavou daného státu — Vnitrostátní právní úprava stanovující přednostní povahu incidenčního řízení kontroly ústavnosti — Listina základních práv Evropské unie — Nutnost spojitosti s právem Unie — Zjevná nepřislusnost Soudního dvora“)

(2011/C 252/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Claude Chartry

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Liège — Výklad článku 6 EU a článku 234 ES — Povinnost vnitrostátních soudů obrátit se na belgický ústavní soud v případě předpokládaného porušení základních práv vnitrostátním zákonem — Platnost ustanovení ukládajícího toto předběžné obrácení se na ústavní soud s ohledem na právo Společenství — Porušení zásady účinné soudní ochrany a práva na obhajobu, pokud nemají soudy ve věci samé právo vykonávat přezkum souladu vnitrostátních norem s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod — Promlčení vymáhání daní stanovených daňovým orgánem ze „zisků svobodného povolání“

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepřislusný k tomu, aby odpověděl na otázku tribunal de première instance de Liège (Belgie).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 23. března 2011 — Estonská republika v. Evropská komise, Lotyšská republika

(Věc C-535/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Cukr — Stanovení přebytkového množství cukru, isoglukosy a fruktosy pro nové členské státy“)

(2011/C 252/11)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Estonská republika (zástupce: L. Uibo, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: H. Tserepa-Lacombe a E. Randvere, zmocněnci), Lotyšská republika (zástupci: K. Drevina a K. Krasovska, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 2. října 2009, Estonsko v. Komise (T-324/05), kterým Soud (nyní Tribunál) zamítl žalobu podanou žalobkyní, jejímž předmětem je zrušení Komise (ES) č. 832/2005 ze dne 31. května 2005, kterým se stanoví přebytkové množství cukru, isoglukosy a fruktosy pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko (Úř. věst. L 138, s. 3)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Estonská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Lotyšská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. května 2011 — Giampietro Torresan v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

(Věc C-5/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka — Slovní ochranná známka CANNABIS — Prohlášení neplatnosti — Relativní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c)“)

(2011/C 252/12)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Giampietro Torresan (zástupci: G. Recher a R. Munarini, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Montalto, zmocněnec), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG (zástupci: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli a R. Cartella, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 19. listopadu 2009, *Torresan v. OHIM* (T-234/06), kterým Tribunál zamítl žalobu proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. června 2006 (věc R 517/2005-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG a Giampietro Torresan.

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *G. Torresanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Landgericht München I — Německo*) — Robert Nicolaus Abt a další v. Hypo Real Estate Holding AG

(Věc C-194/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Relevance otázky — Nedostatek pravomoci“)

(2011/C 252/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastníci původního řízení

Žalobci: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann

Žalovaná: Hypo Real Estate Holding AG

Za přítomnosti: Klaus E. H. Zapf, Inge Jung-Arend

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — *Landgericht München I* — Výklad článku 297 ES a čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, s. 17) — Lhůta pro oznámení o konání valné hromady kótované společnosti — Vnitrostátní právní předpisy, které pozbývají platnosti uplynutím lhůty pro provedení směrnice a které připouští kratší

lhůtu pro oznámení o konání valné hromady než je minimální lhůta stanovená směrnicí — Ustanovení, které může vážně ohrozit dosažení cíle stanoveného ve směrnici s ohledem na vnitrostátní právní úpravu, podle níž určitá rozhodnutí valné hromady zůstávají v platnosti po zápisu do obchodního rejstříku i v tom případě, že jsou rozsudkem prohlášena za neplatná

Výrok

*Soudní dvůr nemá pravomoc odpovědět na první předběžnou otázku položenou *Landgericht München I*.*

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 3. března 2011 — Centre de Coordination Carrefour SNC v. Evropská komise

(Věc C-254/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Režim podpor ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii — Podmínky přípustnosti žaloby na neplatnost — Pojem „právní zájem na podání žaloby“ — Překážka věci rozsouzené“)

(2011/C 252/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Centre de Coordination Carrefour SNC (zástupci: X. Clarebout, C. Docclo a M. Pittie, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Urraca Cavi-edes a J.-P. Keppenenne, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 18. března 2010 — Centre de Coordination Carrefour v. Komise (T-94/08), kterým Tribunál odmítl jako nepřipustnou žalobu navrhovatele směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2008/283/ES ze dne 13. listopadu 2007 o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES (Úř. věst. 2008, L 90, s. 7) — Podmínky přípustnosti žaloby na neplatnost — Pojem zájem na podání žaloby — Překážka věci rozsouzené

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Centre de Coordination Carrefour SNC se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Dendermonde — Belgie) — Wamo BVBA v. JBC NV, Modemakers Fashion NV

(Věc C-288/10) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava zakazující oznámení o snížení cen a oznámení, na základě nichž je možné snížení cen předpokládat“)

(2011/C 252/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wamo BVBA

Žalované: JBC NV, Modemakers Fashion NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van Koophandel te Dendermonde — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22) — Vnitrostátní právní úprava, která během určitých období před výprodeji pro stanovená odvětví zakazuje oznámení o snížení cen a oznámení, na základě nichž je možné snížení cen předpokládat.

Výrok

Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) je nutno vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu ustanovení, jako je to, o které se jedná ve věci v původním řízení, který v období před výprodeji obecně zakazuje zveřejňovat oznámení o snížení cen a oznámení, na základě nichž je možné snížení cen předpokládat, pokud toto ustanovení sleduje cíl ochrany spotřebitelů. Je na předkládajícím soudu, aby posoudil, zda tomu tak je ve věci v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. března 2011 — Claro SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Telefónica, S.A.

(Věc C-349/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Zamítnutí zápisu — Přípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Nepředložení odůvodnění odvolání — Článek 59 nařízení (ES) č. 40/94 — Pravidlo 49 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2011/C 252/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Claro SA (zástupce: E. Armijo Chávarri, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec) a Telefónica, S.A.

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 28. dubna 2010, Claro v. OHIM a Telefónica (T-225/09), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 26. února 2009 (věc R 1079/2008-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Telefónica, SA a BCP S/A

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Claro SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 31. března 2011 — EMC Development AB v. Evropská komise

(Věc C-367/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Evropský trh s cementem — Žaloba na neplatnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti týkající se přijetí harmonizované normy pro cement — Postup přijetí normy — Závazná povaha normy — Zčásti nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2011/C 252/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): EMC Development AB (zástupce: W.-N. Schelp, avocat)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupce: J. Bourke, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 12. května 2010, EMC Development v. Komise (T-432/05), kterým Tribunál zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2005 zamítajícímu stížnost navrhovatelky založenou na čl. 2 odst. 2 nařízení č. 17, která směřovala proti domnělým jednáním ve vzájemné shodě evropských výrobců portlandského cementu vedoucím k přijetí evropské normy pro cement (EN 197-1), která má z trhu vyloučit konkurenční výrobky a technologie

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Společnosti EMC Development AB se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 14. března 2011 — Ravensburger AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Educa Borrás SA

(Věc C-369/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství MEMORY — Řízení o prohlášení neplatnosti — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. c)“)

(2011/C 252/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ravensburger AG (zástupci: H. Harte-Bavendamm a M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec), Educa Borrás SA

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 19. května 2010, Ravensburger v. OHIM (T-108/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost proti rozhodnutí R 305/2008-2 druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 8. ledna 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí zrušovacího oddělení, které prohlásilo slovní ochrannou známku „MEMORY“ za neplatnou pro výrobky zařazené do tříd 9 a 28 v rámci návrhu na prohlášení známky za neplatnou podaného společností Educa Borrás

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Společnosti Ravensburger AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 260, 25.9.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. března 2011 — Félix Muñoz Arraiza v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Věc C-388/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 43 odst. 2 a čl. 44 odst. 1 — Přihláška slovní ochranné známky Společenství RIOJAVINA — Námitky majitele starší kolektivní obrazové ochranné známky Společenství RIOJA — Zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny“)

(2011/C 252/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Félix Muñoz Arraiza (zástupci: J. Grimau Muñoz a J. Villamor Muguerza, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (zástupce: J. Martínez De Torre, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 9. června 2010, Muñoz Arraiza v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA) (T-138/09), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. ledna 2009 (věc R 721/2008-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja a Félixem Muñozem Arraizou

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *F. Muñoz Arraiza ponese náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. května 2011 — X Technology Swiss GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-429/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Označení spočívající v dílčím zabarvení výrobku — Oranžové zabarvení ponožky v oblasti prstů — Absolutní důvod zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. b)“)

(2011/C 252/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: X Technology Swiss GmbH (zástupci: A. Herbertz a R. Jung, Rechstanwälte)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 15. června 2010, X Technology Swiss v. OHIM (T-547/08), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2008, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta, jímž zamítl zápis označení sestávajícího z oranžového zabarvení ponožky v oblasti prstů jako ochranné známky Společenství pro výrobky zařazené do třídy 25 — Rozlišovací způsobilost označení spočívajícího v částečném zabarvení výrobku

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) X Technology Swiss GmbH ponese náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 31. března 2011 — Volker Mauerhofer v. Evropská komise

(Věc C-433/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Unii podporovaný projekt v Bosně a Hercegovině — Smlouvy uzavřené mezi Komisí a konsorciem a mezi konsorciem a experty — Správní opatření Komise, kterým byla změněna její smlouva s uvedeným konsorciem — Žaloba na neplatnost tohoto správního opatření podaná jedním z expertů — Přípustnost — Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost Unie — Příčinná souvislost mezi správním opatřením Komise a újmou, kterou údajně utrpěl uvedený expert“)

(2011/C 252/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Volker Mauerhofer (zástupce: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: S. Boelaert, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) ze dne 29. června 2010 — Mauerhofer v. Komise (T-515/08), kterým Tribunál zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. září 2008 o snížení počtu proplácených pracovních dnů poskytnutých žalobci na splnění úkolů vyplývajících ze smlouvy o vypracování posudku (smlouva č. MC/5043/025/001/2008 — „Value Chain Mapping Analysis“), uzavřené s vedoucím projektu realizovaného v Bosně a Hercegovině při provádění rámcové smlouvy „EuropeAid/123314/C/SER/multi — Část 5 — Studie, posouzení a prezentace v oblasti obchodu, podniků a regionální hospodářské integrace“ — Neexistence napadnutelného aktu

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Volkeru Mauerhoferovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhngiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Rakousko) — řízení zahájené projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Evou Marií Pepic, Herbertem Hilbem

(Věc C-476/10) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Volný pohyb kapitálu — Článek 40 a příloha XII Dohody o EHP — Nabytí rekreačního objektu nacházejícího se ve spolkové zemi Vorarlbersko (Rakousko) státním příslušníkem Lichtenštejnského knížectví — Řízení o předchozím povolení — Přípustnost“)

(2011/C 252/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhngiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Účastníci původního řízení

projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Unabhngiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Výklad čl. 6 odst. 4 směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy o EHS (Úř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/01, s. 10) — Nákup rekreačního objektu nacházejícího se v členském státě Unie státními příslušníky třetího státu, který je členem Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Lichtenštejnsko) — Vnitrostátní právní úprava uvedeného členského státu podmiňující takový nákup řízením o povolení

Výrok

Článek 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jaké jsou dotčeny v původním řízení, které na základě čl. 6 odst. 4 směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [článek zrušený Amsterodamskou smlouvou], zakazují státnímu příslušníkovi Lichtenštejnského knížectví nabytí rekreačního objektu nacházejícího se v členském státě Evropské unie, takže vnitrostátní orgán je povinen tyto vnitrostátní právní předpisy nepoužít.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. února 2011 — Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof v. Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi a Heinz Ulrich Kessel

(Věc C-72/11)

(2011/C 252/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Žalovaní: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Předběžné otázky

- 1) Je k tomu, aby se mohlo jednat o zpřístupnění ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 (¹), zapotřebí, aby hospodářské zdroje mohly být bezprostředně použity osobou či subjektem zařazeným na seznam k získání finančních prostředků nebo služeb? Musí být naopak čl. 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 vykládán v tom smyslu, že se zákaz nepřímého zpřístupnění vztahuje na dodávku a instalaci funkčního hospodářského zdroje, který však není okamžitě použitelný (v tomto případě vakuové pece), u třetí osoby v Íránu, s jehož pomocí chce třetí strana později zhotovovat výrobky pro právnickou osobu, subjekt nebo orgán uvedené v přílohách IV a V nařízení?
- 2) Je třeba čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 vykládat v tom smyslu, že o obejití se může jednat pouze tehdy, jestliže pachatel své jednání formálně — ale pouze naoko — přizpůsobí zákazům vyplývajícím z čl. 7 odst. 1 až 3 nařízení (ES) č. 423/2007, takže se na jeho jednání ani v případě nejširšího výkladu nevztahují právní normy stanovící zákaz? Dochází k vzájemnému vyloučení skutkových podstat zákazů obejití a zákazu zpřístupnění? V případě

kladné odpovědi: Může jednání, na něž se (dosud) nevztahoval zákaz (nepřímého) zpřístupnění, přesto představovat obejití ve smyslu čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 423/2007?

Představuje naopak čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 podpůrné ustanovení, pod něž lze subsumovat jakékoli jednání, jež má ve svém důsledku vést ke zpřístupnění hospodářského zdroje osobě nebo subjektu zařazenému na seznam?

- 3) Vyžaduje subjektivní stránka skutkové podstaty — „vědomá a záměrná účast“ — čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 423/2007, aby se jednak skutečně vědělo o způsobeném nebo zamýšleném obejití zákazu zpřístupnění a aby byla krom toho zohledněna i širší volní složka, přinejmenším v tom smyslu, že byl pachatel srozuměn s obejitím zákazu? Musí naopak pachatelé záležet přímo na obejití zákazu, takže v tomto smyslu je jeho jednání úmyslné?

Lze však mít za to, že není nutné vědomé obejití, ale naopak postačuje, že pachatel považuje obejití zákazu pouze za možné, avšak je srozuměn s tím, že k němu dojde?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103 s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. května 2011 Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 9. března 2011 ve věci T-190/09, Longevity Health Products, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), další účastnice řízení: Performing Science LLC

(Věc C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Longevity Health Products, Inc. (zástupce: J. Korab, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Performing Science LLC

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

- určit, že kasační opravný prostředek podaný společností Longevity Health Products, Inc. je přípustný,
- zrušit rozsudek Tribunálu vydaný dne 9. března 2011 ve věci T-190/09, a

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Omezení volného užívání ochranné známky může být odůvodněno pouze obecným zájmem, například tím, aby nevyvolávalo u relevantní veřejnosti záměnu. To lze však v projednávaném případě vyloučit, jelikož odborníci i laici jsou schopni odlišit výraz 5 HTP, spornou ochrannou známku, a systematické označení 5-hydroxytryptofanu.

Odborníci, jakými jsou lékárníci a veterinární lékaři, podle navrhovatelky vědí, že i ty nejmenší změny v chemickém názvosloví nebo v chemických vzorcích mohou vést k zásadním rozdílům ve složení látek. Tyto osoby tedy budou přirozeně i nadále používat správné chemické označení, které se neshoduje se spornou ochrannou známkou.

„Informované“ osoby, to znamená laici a spotřebitelé zajímající se o dotčený výrobek, jsou rovněž obeznámeny s tím, že označení vycházející z chemického názvosloví, týkající se různých látek, mohou obsahovat drobné odlišnosti, ale že tyto nepatrné odlišnosti v názvech s sebou nicméně nesou velmi výrazné rozdíly ve farmakologických, chemických a fyzikálních vlastnostech těchto látek.

Podle navrhovatelky laická veřejnost tvořená osobami, které se o výrobek nezajímají, není každopádně schopna vnímat spojitost mezi ochrannou známkou 5 HTP a látkou 5-hydroxytryptofanem, a nemůže tudíž být v tomto ohledu uvedena v omyl.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie), dne 20. května 2011 — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgický stát

(Věc C-243/11)

(2011/C 252/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RVS Levensverzekeringen NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžné otázky

1) Brání článek 50 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění⁽¹⁾, podle jehož odstavce 1 podléhá každá pojistná smlouva až do budoucí harmonizace výhradně nepřímým daním a daním obdobným poplatkům z pojistného v členském státě závazku, a podle jehož odstavce 3 až do budoucí harmonizace bude každý členský stát uplatňovat na pojišťovny kryjící závazky nacházející se na jeho vlastním území své vnitrostátní předpisy pro opatření, která mají zajistit výběr nepřímých daní a parafiskálních poplatků splatných podle odstavce 1, vnitrostátní právní úpravě jako je úprava v článku 173 a v článku 175/3 WDRT, podle kterého podléhají pojišťovací transakce (včetně životního pojištění) roční daní, pokud existuje riziko v Belgii, zejména pokud má pojistník svůj obvyklý pobyt v Belgii nebo v případě, že je pojistník právnická osoba, pokud se nachází provozovna této právnické osoby, na kterou se vztahuje smlouva, v Belgii bez ohledu na místo pobytu pojistníka v okamžiku uzavření smlouvy?

2) Brání zásady práva Společenství vyplývající z článku 49 a článku 56 SFEU týkající se odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy Společenství vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava v článku 173 a článku 175/3 WDRT, podle kterých pojišťovací transakce (včetně životního pojištění) podléhají roční daní, jestliže je riziko dáno v Belgii, zejména jestliže má pojistník obvyklý pobyt v Belgii nebo pokud je pojistník právnická osoba, jestliže se provozovna této právnické osoby, na kterou se vztahuje smlouva, nachází v Belgii, aniž je zohledněno bydliště pojistníka v okamžiku uzavření smlouvy?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, s. 1; Zvl. vyd. 06/06 s. 3.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curte de Apel Cluj (Rumunsko) dne 23. května 2011 — trestní řízení proti Rareșu Doralin Nilașovi, Gicu Agenor Gânsăcovi, Ana-Maria Oprean (rozené Șchiopu), Sergiu-Dan Dascălovi, Ionuțu Horea Baboșovi

(Věc C-248/11)

(2011/C 252/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curte de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Rareș Doralin Nilaș, Gicu Agenor Gânsăc, Ana-Maria Oprean (rozená Șchiopu), Sergiu-Dan Dascăl, Ionuț Horea Baboș

Předběžné otázky

- 1) Mají se čl. 4 [odst. 1] bod 14, jakož i články 9 až 14 směrnice 2004/39/ES ⁽¹⁾ vykládat tak, že se použijí jak na hlavní trh pro obchodování povolený CNVM [Comisia Națională a Valoilor Mobiliare (Národní komise pro cenné papíry)], tak na vedlejší trh pro obchodování, který se v roce 2005 sloučil absorpcí s hlavním trhem, avšak nadále byl považován za trh oddělený od regulovaného trhu, aniž byla jeho právní povaha upřesněna právními předpisy?
- 2) Je třeba vykládat ustanovení čl. 4 [odst. 1] bodu 14 směrnice 2004/39/ES tak, že pod pojem regulovaný trh nespádají ty systémy obchodování, které nesplňují požadavky hlavy III směrnice 2004/39/ES?
- 3) Je třeba vykládat ustanovení článku 47 směrnice 2004/39/ES tak, že trh, který nebyl přihlášen příslušným vnitrostátním orgánem a který se nenachází na seznamu regulovaných trhů, nepodléhá právnímu režimu, který se použije na regulované trhy, především pokud jde o právní předpisy trestající zneužívání trhu v rámci směrnice 2003/6/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 26. května 2011
— D. T. Z. Zadelhoff V. O. F. v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-259/11)

(2011/C 252/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: D. T. Z. Zadelhoff V. O. F.

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 13 část B písm. d) bod 5 šesté směrnice ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že i takové operace, jako jsou operace provedené daňovou dlužnicí, které se v podstatě vztahují na pozemky ve vlastnictví dotčených společností

a jejich (nepřímý) převod, spadají do tohoto ustanovení pouze z důvodu, že cílem těchto operací byl převod akcií společností a vedly k tomuto výsledku?

- 2) Platí výjimka stanovená v čl. 13 části B písm. d) bodu 5 druhé odrážce šesté směrnice z osvobození od daně i tehdy, pokud členský stát nevyužil možnosti, podle čl. 5 odst. 3 písm. c) této směrnice, považovat za hmotný majetek akcie nebo podíly rovnocenné akciím, které držitelé poskytují právně nebo fakticky vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti či její části?
- 3) Pokud je třeba výše uvedenou otázku zodpovědět kladně: Je třeba za výše uvedené akcie a podíly rovnocenné akciím považovat i akcie ve společnostech, které přímo nebo nepřímo (prostřednictvím dceřiných resp. vnukovských společností) vlastní pozemky, bez ohledu na to, zda tyto pozemky spravují nebo je využívají v rámci jiného druhu podnikání?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2011 Densmorem Ronaldem Doverem proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-149/09, Densmore Ronald Dover v. Evropský parlament

(Věc C-278/11 P)

(2011/C 252/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Densmore Ronald Dover (zástupci: D. Vaughan QC, M. Lester, Barrister, R. Collard, Solicitor)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— rozhodnout o zrušení napadených částí rozsudku Tribunálu ve věci T-149/09;

— zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

— uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení vynaložených účastníkem řízení podávajícím kasační opravný prostředek v tomto řízení a v řízení o žalobě na neplatnost před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Zaprvé se Tribunál dopustil pochybení, když rozhodl, že Parlament vyhověl své povinnosti uvést řádné odůvodnění, proč se v bodech 24 a 25 napadeného rozhodnutí domáhá vrácení částky 345 289 GBP. Pro účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek nevyplyvají z bodů 24 a 25 napadeného rozhodnutí, ani jiných míst důvody, proč je mu uloženo tyto částky vrátit, které by mu umožnily zpochybnit platnost této argumentace před soudy, nebo které by soudům umožnily provést přezkum tohoto odůvodnění.

Zadruhé se Tribunál dopustil pochybení, když rozhodl, že Parlament mohl oprávněně požadovat vrácení částky 345 289 GBP z důvodu, že nebyly vyplaceny řádně podle článku 14 pravidel pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu (dále jen „pravidla“), jelikož:

- a) Parlament nikde v napadeném rozhodnutí nevysvětlil důvody, proč se domníval, že na základě mnohých dokumentů předložených účastníkem řízení podávajícím kasační opravný prostředek nebylo prokázáno, že položky uvedené v bodě 25 byly využity v souladu s pravidly, ani důvody, proč měl Parlament za to, že tyto položky byly nesprávně nárokovány podle článku 14 pravidel, byly zneužity, či nebyly využity k řádnému účelu.
- b) Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek totiž vysvětlil všechny položky uvedené v bodě 25 napadeného rozhodnutí, a rovněž vysvětlil, že každá položka byla vynaložena zcela a konkrétně ke krytí jen těch výdajů, které byly vynaloženy v rámci výkonu činnosti MP Holdings jakožto sjednaného poskytovatele služby. Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek poskytl rozsáhlý svazek listinných důkazů, aby prokázal, že příspěvky vyplácené MP Holdings byly skutečně využity v souladu s účely podle článku 14. Dokumentace, kterou účastník řízení podávající kasační opravný prostředek předložil, značně překračovala rozsah dokumentace, kterou byl povinen po celou dobu vést a kdykoli poskytnout, zejména dokumenty týkající se výkonu jeho prvního mandátu. Těmito důkazy bylo prokázáno, že veškeré výdaje byly vynaloženy zcela a výlučně na poskytování služeb parlamentní podpory účastníkovi řízení podávajícímu kasační opravný prostředek. Parlament vyvinul úsilí, aby účastníkovi řízení podávajícímu kasační opravný prostředek byly uloženy mimořádně zatěžující požadavky, pokud jde o předložení dokumentace za účelem odůvodnění každé jednotlivé nákladové položky zpětně až k roku 1999. Tyto požadavky však neexistovaly v době vynaložení dotčených výdajů, a ve skutečnosti ani nikdy nebyly podmínkami pro vyplacení náhrad podle článku 14 pravidel.

Zatřetí se Tribunál dopustil pochybení, když určil, že skutečnost, že se Parlament nepřipustným způsobem opíral o údajný „střet zájmů“, by neměla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu. Tribunál správně rozhodl, že se Parlament nemohl opírat o údajný střet zájmů, aby odůvodnil, proč se

domáhá vrácení příspěvku na parlamentní podporu. Jelikož se Parlament opíral výslovně a hlavně o tento důvod, aby odůvodnil napadené rozhodnutí jako celek, mělo by uvedené konstatování Tribunálu vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v jeho celku.

Žaloba podaná dne 6. června 2011 — Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-281/11)**

(2011/C 252/29)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a M. Owsiany-Hornung, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že neprovedla nebo neprovedla řádně ustanovení čl. 2 písm. a), b), d), e) a f), čl. 3 odst. 3, čl. 4 odst. 3, články 6, 7 a 8 a čl. 9 odst. 1 a 2 písm. a), čl. 10 odst. 3 a 4, čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec a odstavce 3 a 4, čtvrtou odrážku části A přílohy V, první odrážku části B přílohy V a první odrážku části C přílohy V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/41/ES ze dne 6. května 2009 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy do vnitrostátního právního řádu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného ustanovení;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká Polské republice, že definice pojmů „mikroorganismus“, „geneticky modifikovaný mikroorganismus“, „nehoda“ a „uživatel“, které jsou obsaženy v čl. 2 písm. a), b), d) a e) směrnice 2009/41, nebyly řádně provedeny do polského právního řádu. Podle názoru Komise je nesplněním povinnosti též skutečnost, že polské právní předpisy neobsahují definici pojmu „oznámení“, která je stanovena v čl. 2 písm. f) směrnice.

Komise dále tvrdí, že čl. 3 odst. 3, články 6, 7, 8, a čl. 9 odst. 1 a 2 písm. a) a čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec a odstavce 3 a 4 směrnice 2009/41 a první odrážka části B a první odrážka části C její přílohy V nebyly do polského práva provedeny.

Podle Komise je provedení čl. 4 odst. 3 směrnice 2009/41 nesprávné, protože podle polského práva třída 1 zahrnuje činnosti bez rizika, zatímco podle směrnice zahrnuje též činnosti se zanedbatelným rizikem.

Komise rovněž tvrdí, že Polská republika provedla čl. 10 odst. 3 směrnice 2009/41 nesprávně tím, že omezila možnost stanovení dalších podmínek uzavřeného nakládání s geneticky modifikovanými organismy pouze na situaci, kdy se jedná o potřebu chránit lidské zdraví nebo životní prostředí, zatímco čl. 10 odst. 3 směrnice takové omezení nestanoví.

Dále, podle Komise byl čl. 10 odst. 4 směrnice 2009/41 proveden do vnitrostátního práva nesprávně, protože vnitrostátní právo zavádí lhůtu 30 dnů, kterou směrnice nestanoví.

Konečně, Komise tvrdí, že polské orgány neprovedly čtvrtou odrážku části A přílohy V směrnice 2009/41 v plném rozsahu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. března 2011 Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 8. června 2011 ve věcech T-443/08 a T-455/08, Freistaat Sachsen a další v. Evropská komise

(Věc C-288/11 P)

(2011/C 252/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH (zástupci: M. Núñez-Müller a J. Dammann, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Freistaat Sachse, Land Sachsen-Anhalt, Spolková republika Německo, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen e.V. (ADV), Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- Zrušit bod 4 výroku napadeného rozsudku, kterým byla ve zbývajících částech zamítnuta žaloba ve věci T-455/08 a s tím související rozhodnutí o nákladech v bodě 6,
- ve věci vydat konečný rozsudek a vyhovět žalobě ve věci T-455/08 také v tom rozsahu, v jakém tato směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v jakém v něm Evropská komise stanovila, že v případě Německem poskytnutého opatření ke kapitálovému příspěvku na výstavbu nové vzletové a přistávací jižní dráhy a souvisejících letištních zařízení na letišti Lipsko/Halle se jedná o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU (bývalý čl. 87 odst. 1 ES),

- Uložit Evropské komisi jak náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku, tak také — bodu 7 výroku napadeného rozsudku — náklady prvoinstančního řízení ve věci T-455/08.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem podaného kasačního opravného prostředku je rozsudek Tribunálu, kterým Tribunál částečně zamítl žalobu účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek z důvodu částečné neplatnosti rozhodnutí Komise 2008/948/ES ze dne 23. července 2009 o opatřeních Německa ve prospěch společnosti DHL a letiště Lipsko/Halle.

Kasační opravný prostředek je obsahově omezený. Kasačním opravným prostředkem se nenapadá bod 3 výroku rozsudku, kterým Tribunál článek 1 napadeného rozhodnutí částečně zrušil; navíc se napadá pouze bod 4, kterým Tribunál zamítl žalobu „ve zbývajících částech“. Spolu s tím se nenapadá ani čl. 1 pododstavcem 2 napadeného rozhodnutí vydané povolení podle čl. 107 odst. 3 SFEU; napadá se navíc jen kvalifikace sporných opatření k financování jako podpor ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek opírá svůj kasační opravný prostředek o následující důvody:

Napadený rozsudek porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU. V rozporu s názorem Tribunálu se u letiště Lipsko/Halle GmbH s ohledem na sporná infrastrukturní opatření a jejich financování nejedná o podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Vybudování infrastruktury regionálního letiště nepředstavuje hospodářskou činnost. Proto se předpisy o podporách na dotčenou konstelaci nepoužijí.

Napadený rozsudek porušuje kromě toho zákaz retroaktivity, zásadu právní jistoty a ochranu dobré víry. V napadeném rozhodnutí použila Komise na dne 4. 11. 2004 rozhodnutá infrastrukturní opatření sdělení o pokynech Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť vydané již dne 9. 12. 2005. Tribunál toto zpětné použití tzv. pokynů 2005 odmítl a přímo přistoupil na Komisi formulovaný rozporný a věcně nesprávný právní závěr o porušení výše uvedených zásad. Dále podcenil přetrvávající platnost tzv. pokynů o letecké dopravě z roku 1994, podle nichž státní financování infrastruktury letišť platila za obecná opatření a nepodléhala kontrole nad podporami.

Napadený rozsudek porušuje rovněž čl. 1 písm. b) bod v), případně článek 17 a článek 18 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁾, protože Tribunál na jím jako podpora kvalifikovaný kapitálový příspěvek nepoužil výše uvedené nařízení o existujících podporách.

Napadený rozsudek je konečně také v rozporu s rozdělením pravomocí podle SFEU. Tribunál porušil svým výkladem pojmu podnik podle čl. 107 odst. 1 SFEU primární právo v tom, že kontrole nad podporami podrobil opatření členských států, která ve skutečnosti do působnosti práva podpor nespádají.

Nakonec se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek domnívají, že napadený rozsudek z důvodu nedostatečného odůvodnění porušuje také povinnost uvést odůvodnění rozsudku podle článku 81 jednacího řádu Tribunálu.

(¹) Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011
Legris Industries SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-376/06,
Legris Industries v. Komise**

(Věc C-289/11 P)

(2011/C 252/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Legris Industries SA (zástupci: A. Wachsmann a S. Thibault-Liger, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— v první řadě

- zrušit na základě článku 256 SFEU a článku 56 Protokolu č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie celý rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Legris Industries v. Evropská komise, ve věci T-376/06;
- vyhovět návrhovým žádáním předloženým společností Legris Industries SA v řízení v prvním stupni před Tribunálem;
- v důsledku toho
 - zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 4180 ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121 — Tvarovky) v rozsahu, v němž se týká společnosti Legris Industries SA, jakož i důvody, o něž se opírá jeho výrok, jelikož tímto rozhodnutím se společnost Legris Industries SA ukládá pokuta v důsledku přičtení praktik zjištěných na straně společnosti Comap prvně uvedené společnosti, a
 - vzít na vědomí, že společnost Legris Industries SA se ztotožňuje s písemnostmi, návrhovými žádáními a návrhy společnosti Comap proti výše uvedenému rozhodnutí Evropské komise;
- **podpůrně** zrušit na základě článku 261 SFEU pokutu ve výši 46,8 milionů eur uloženou společnosti Legris Industries SA

(příčemž 18,56 milionů eur z této pokuty bylo uloženo společně a nerozdílně i společnosti Comap) podle čl. 2 písm. g) výše uvedeného rozhodnutí Evropské komise, nebo snížit na základě článku 261 SFEU tuto pokutu ve výši 46,8 milionů eur na přiměřenou výši;

- každopádně uložit Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených společností Legris Industries SA v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předkládá čtyři důvody na podporu svého kasačního opravného prostředku.

V rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Legris Industries tvrdí, že bylo porušeno právo na přístup k nezávislému a nestrannému soudu v rozsahu, v němž přezkum rozhodnutí Komise — orgánu, který kumuluje vyšetřovací a sankční pravomoc — provedený Tribunálem se omezil na zjevné nesprávnosti právní i skutkové povahy, aniž byl proveden přezkum v plné jurisdikci na základě nového posouzení skutkového stavu ve věci, a zejména předložených důkazů.

V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který se dělí do tří částí, se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává porušení zásad, jimiž se řídí u mateřské společnosti přičitatelnost porušení článku 101 SFEU zjištěné u její dceřiné společnosti. V rámci první části účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek především tvrdí, že uplatnění nevyvratitelné domněnky faktické odpovědnosti vůči ní v souvislosti s praktikami její dceřiné společnosti Comap není v právu Unie přípustné vzhledem k represivní povaze sankce, která jí byla uložena. V rámci druhé části účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dále tvrdí, že uplatnění této nevyvratitelné domněnky faktické odpovědnosti vůči ní je důsledkem toho, že Tribunál odmítl její argumenty na základě nedostatečného a rozporného odůvodnění. V rámci třetí části se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek konečně dovolává porušení judikatury, která spíše vylučuje uplatnění této domněnky odpovědnosti u finančních holdingů bez vlastní hospodářské činnosti, jakož i zásad rovného zacházení a legitimního očekávání.

V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku poukazuje mateřská společnost na porušení zásad rovného zacházení, osobní odpovědnosti a individuální povahy sankcí, které je důsledkem odmítnutí Tribunálu dovolit, aby se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek mohla odvolat na důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí uplatněné její dceřinou společností Comap, přestože Tribunál určil, že je účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek za praktiky zjištěné v případě společnosti Comap odpovědná.

V rámci svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek konečně žádá Soudní dvůr, aby ve vztahu k ní vyvodil důsledky z případného zrušení rozsudku ve věci Comap na základě důvodů uplatněných společností Comap v jejím kasačním opravném prostředku.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011
Comap SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu)
vydanému dne 24. března 2011 ve věci T-377/06, Comap
v. Komise**

(Věc C-290/11 P)

(2011/C 252/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Comap SA
(zástupci: A. Wachsmann a S. de Guigné, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

— zrušit v plném rozsahu na základě článků 256 SFEU a 56 Protokolu č. 3 ke statutu Soudního dvora Evropské unie rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Comap v. Komise, ve věci T-377/06;

— vyhovět návrhovým žádáním předloženým společností Comap SA v prvním stupni před Tribunálem;

v důsledku toho,

— zrušit rozhodnutí Evropské komise K(2006) 4180 v konečném znění ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) v rozsahu, ve kterém se týká společnosti Comap SA, jakož i odůvodnění, na němž je založen jeho výrok, v rozsahu, ve kterém toto rozhodnutí ukládá společnosti Comap SA pokutu;

podpůrně,

— zrušit na základě článku 261 SFEU pokutu 18,56 milionů eur uloženou společnosti Comap SA článkem 2 písm. g) výše uvedeného rozhodnutí Evropské komise nebo na základě článku 261 SFEU tuto pokutu snížit na vhodnou výši;

— každopádně Evropské komisi uložit náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených společností Comap SA v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody.

Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku Comap uplatňuje porušení práva na nezávislý a nestranný soud, jelikož přezkum Tribunálu týkající se rozhodnutí Komise, orgánu, který soustředí funkce související s vyšetřováním a ukládáním sankcí, se omezil na zjevná právní a skutková pochybení, aniž by provedl soudní přezkum v plné jurisdikci vycházející z úplného přezkumu skutkových okolností věci a zejména předložených důkazů.

Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že vůči ní uplatnil příliš úzké pojetí pojmu „veřejné distancování“, které nerespektuje požadavky zásady striktního výkladu trestního práva, zakotvené v čl. 7 odst. 1 EÚLP, který „ukládá nepoužívat trestní právo rozšiřujícím způsobem v neprospěch obžalovaného“. Toto pojetí porušuje rovněž zásadu, podle které musejí s ohledem na zásadu presumpce nevinny pochybnosti svědčit podniku, kterému je rozhodnutí určeno.

Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku Comap uplatňuje zkreslení několika důkazů, které vedlo k chybné právní kvalifikaci určitých dvoustranných kontaktů mezi navrhovatelkou a jedním z jejích konkurentů po inspekci Komise.

A konečně, svým čtvrtým a posledním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že nesplnil svoji povinnost uvést odůvodnění v rozsahu, ve kterém měl za to, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala účast společnosti Comap na jediném a trvajícím protiprávním jednání po březnu 2001.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. června 2011
— Staatssecretaris van Financiën v. TNT Freight Management (Amsterdam) B. V.**

(Věc C-291/11)

(2011/C 252/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: TNT Freight Management (Amsterdam) B. V.

Předběžné otázky

Je nutné poznámku 1 písm. g) ke kapitole 30 harmonizovaného systému ve spojení s poznámkou 1 písm. b) ke kapitole 35 harmonizovaného systému vykládat v tom smyslu, že krevní albumin, který sám nemá žádný terapeutický nebo profylaktický účinek, ale byl vyroben ke zhotovení výrobků s terapeutickým nebo profylaktickým účinkem, je pro toto zhotovení nepostradatelný a vzhledem ke své povaze je omezen na toto použití, byl zhotoven ve smyslu poznámky k terapeutickým nebo profylaktickým účelům?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. června 2011
Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího
senátu) vydanému dne 29. března 2011 ve věci T-33/09,
Portugalská republika v. Evropská komise**

(Věc C-292/11 P)

(2011/C 252/34)

Jednací jazyk: portugalská

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, P. Costa de Oliveira a M.
Heller, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Portugalská republika

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2011 ve věci T-33/09, Portugalská republika v. Komise;
- rozhodnout s konečnou platností o otázkách, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku a které byly předmětem žaloby k Tribunálu, jakož i zamítnout žalobu na neplatnost směřující proti rozhodnutí Komise ze dne 25. listopadu 2008 o vymáhání penále;
- uložit Portugalské republice, aby kromě svých nákladů řízení, nesla náklady vynaložené Komisí jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o tomto kasačním opravném prostředku, jak uvádí Komise ve svých návrhových žádáních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že: i) nesprávně vyložil jak pravomoci Komise v rámci výkonu rozsudků Soudního dvora vydaných podle čl. 260 odst. 2 SFEU, tak vlastní pravomoci týkající kontroly Komise; ii) při vydávání napadeného rozsudku pouze částečně zohlednil výrok rozsudku Soudního dvora z roku 2008; iii) v rozporu s čl. 260 odst. 2 SFEU pro účely identifikace nesplnění povinnosti nezohlednil rozsudek Soudního dvora z roku 2004. Krom toho je rozsudek Soudního dvora postižený vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, jelikož porušuje povinnost uvést odůvodnění, neboť k prokázání skutečnosti, že Komise překročila rámec nesplnění povinnosti, který byl zjištěn Soudním dvorem, se opírá o nedostatečné a rozporuplné odůvodnění.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte
suprema di cassazione (Itálie) dne 9. června 2011 —
Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle
Entrate v. Elsacom NV**

(Věc C-294/11)

(2011/C 252/35)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione (Itálie)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle Entrate

Žalovaná: Elsacom NV

Předběžná otázka

Je lhůta šesti měsíců od konce kalendářního roku, v němž vznikla daňová povinnost, která je stanovena pro podání žádostí o vrácení daně z přidané hodnoty osobami povinnými k dani neusazenými v tuzemsku v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci poslední větě osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979, propadnou lhůtou, jinými slovy je stanovena tak, že při jejím nedodržení hrozí zánik práva na vrácení?

**Žaloba podaná dne 14. června 2011 — Evropská komise v.
Francouzská republika**

(Věc C-296/11)

(2011/C 252/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: C. Soulay a L. Lozano Palacios, zmocněnkyně)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že na plnění poskytovaná osobám, které nejsou cestujícími, uplatňuje zvláštní režim pro cestovní kanceláře, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise na podporu své žaloby uvádí jediný žalobní důvod, který vychází z toho, že na plnění poskytovaná osobám, které nejsou cestujícími, je nesprávně uplatňován zvláštní režim pro cestovní kanceláře. V tomto ohledu Komise uvádí, že tento režim se uplatní pouze tehdy, dochází-li k prodeji cestovní služby cestujícímu. Neuplatní se naopak ve vztahu ke službám poskytovaným cestovními kancelářemi jiným cestovním kancelářím nebo organizátorům turistických zájezdů. S ohledem na znění ustanovení všeobecného daňového zákoníku, která spíše než na pojem „cestující“ odkazují na pojem „zákazník“, uplatňuje žalovaná přístup, který se opírá o zákazníka, a užívá zvláštní režim pro cestovní kanceláře extenzivně.

Komise mimoto odmítá tezi obhajovanou francouzskými orgány, že francouzské právní předpisy umožňují dosáhnout cílů sledovaných zvláštním režimem, a to zejména zjednodušení správních formalit u cestovních kancelářích a příjmů z DPH státu, v němž byla každá jednotlivá služba finálně konzumována, lépe.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 17. června 2011 — ZZ v. Secretary of State for the Home Department

(Věc C-300/11)

(2011/C 252/37)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZZ

Žalovaný: Secretary of State for the Home Department

Předběžné otázky

„Vyžaduje zásada účinné soudní ochrany stanovená v čl. 30 odst. 2 směrnice 2004/38 ⁽¹⁾, vykládaná ve světle čl. 346 odst. 1 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, aby soudní orgán, který posuzuje opravný prostředek proti rozhodnutí o zákazu pobytu občana Unie na území členského státu z důvodů veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti podle kapitoly VI směrnice 2004/38, zajistil informování dotčeného občana Unie o podstatné důvodů svědčících v jeho neprospěch, bez ohledu na to, že po zvážení všech důkazů svědčících proti občanovi Unie, z nichž vycházely orgány dotčeného členského státu, došly orgány takového členského státu a příslušný

vnitrostátní soud k závěru, že sdělení podstaty důvodů svědčících proti takovému občanovi Unie by bylo v rozporu se zájmy bezpečnosti státu?“

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77).

Žaloba podaná dne 16. června 2011 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-301/11)

(2011/C 252/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a W. Roels, jako zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti články 3.60 a 3.61 zákona o dani z příjmů z roku 2001 (Wet inkomstenbelasting) a články 15c a 15d zákona o korporální dani z roku 1969 (Wet Vennootschapsbelasting) v platném znění, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají ze Smlouvy o fungování Evropské unie a zejména z jejího článku 49;

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise je toho názoru, že zdanění nerealizovaného kapitálového výnosu při přemístění podniku nebo jeho části do jiného členského státu, nebo přemístění hlavní kanceláře nebo skutečného administrativního centra podniku do jiného členského státu, je překážkou svobody usazování, která je neslučitelná s článkem 49 SFEU.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Rosanna Valenza v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-302/11)

(2011/C 252/39)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosanna Valenza

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl.1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnance, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?
- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Maria Laura Altavista v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-303/11)

(2011/C 252/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Laura Altavista

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl.1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnance, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?
- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43.

určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

(¹) Úř. věst. L 175, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Rosanna Valenza v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-304/11)

(2011/C 252/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosanna Valenza

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES (¹), podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnance, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?
- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je

možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

(¹) Úř. věst. L 175, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-305/11)

(2011/C 252/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES (¹), podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním

poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnance, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?

- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43.

Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-309/11)

(2011/C 252/43)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Koskinen a L. Lozano Palacios)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Finská republika tím, že uplatňovala zvláštní právní úpravu pro cestovní kanceláře obsaženou v § 80 Arvonlisäverolaki [zákonu o dani z přidané hodnoty] (1501/1993) na prodej cestovních služeb jiným osobám než cestujícím, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾.
- uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle ustanovení směrnice o dani z přidané hodnoty 2006/112/ES je třeba zvláštní právní úpravu platnou pro cestovní kanceláře použít jen tehdy, pokud jsou cestovní služby prodávány cestujícím. Se směrnicí o dani z přidané hodnoty je tedy v rozporu skutečnost, že Finská republika používá zvláštní

právní úpravu platnou pro cestovní kanceláře rovněž ve vztahu ke službám, které si cestovní kanceláře poskytují mezi sebou navzájem nebo které poskytují organizátorům turistických zájezdů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. června 2011 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-313/11)

(2011/C 252/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Bianchi a A. Szymkowska)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje,

— určit, že Polská republika nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 16 odst. 5, článků 19, 20 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech ⁽¹⁾ tím, že pro účely výživy zvířat v Polsku zakázala výrobu, uvádění na trh a používání geneticky modifikovaných krmiv a geneticky modifikovaných organismů pro použití v krmivech;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Polské republice vytýká, že přijetím vnitrostátního zákona o krmivech, v němž pro účely výživy zvířat v Polsku zakázala výrobu, uvádění na trh a používání geneticky modifikovaných krmiv a geneticky modifikovaných organismů pro použití v krmivech (GMO), nesplnila povinnosti vyplývající z nařízení č. 1829/2003. Po přijetí tohoto nařízení, které v oblasti povolování krmiv z GMO zavedlo na unijní úrovni harmonizovanou právní úpravu, nesmí Polsko podle tvrzení Komise přijmout žádné právní předpisy, které by na jeho území zakazovaly výrobu, uvádění na trh a používání výrobků, které jsou předmětem takových povolení. Podle názoru Komise porušilo Polsko konkrétně tato ustanovení:

— článek 16 odst. 5 nařízení č. 1829/2003, podle kterého lze povolení uvést na trh, používat nebo zpracovávat GMO pro použití v krmivech, krmiva obsahující GMO nebo sestávající z GMO, jakož i krmiva vyrobená z GMO udělit, zamítnout, obnovit, měnit, pozastavovat nebo zrušit pouze na základě důvodů a podle postupů stanovených v tomto nařízení;

- článek 19 nařízení, který stanoví, že pro udělení povolení je příslušná Evropská komise;
- článek 20 nařízení, podle kterého jsou produkty, které byly uvedeny na trh před vstupem v platnost nařízení č. 1829/2003 a povoleny podle platného práva, považovány za povolené podle tohoto nařízení;
- článek 34 nařízení (ustanovení o ochranných opatřeních), který vzhledem k úplné harmonizaci v dané oblasti představuje jedinou možnost přijmout mimořádná opatření k pozastavení platnosti či změně uděleného povolení.

Podle Komise není rozhodující, že vstup dotyčného zákazu v platnost byl podle vnitrostátního práva odložen, jelikož již samotné přijetí sporných ustanovení zákonodárcem, která nejsou v souladu s právem Unie, a jejich vyhlášení představují porušení povinností, které pro Polskou republiku vyplývají z uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. L 268, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad Varna (Bulharsko) dne 27. června 2011 — Digitalnet OOD v. Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna

(Věc C-320/11)

(2011/C 252/45)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Digitalnet OOD

Žalovaný: Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna

Předběžné otázky

- 1) Co je třeba rozumět pod pojmem „internet“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008 (¹)), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna

týkající se podpoložek 8528 90 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?

- 2) Co je třeba rozumět pod pojmem „modem“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna týkající se podpoložek 8528 90 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?
- 3) Co je třeba rozumět pod pojmem „modulace“ a „demodulace“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna týkající se podpoložek 8528 90 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?
- 4) Jaká je rozhodující funkce (hlavní funkce) přístroje set-top box TF6100DCC, podle které má dojít k sazebnímu zařazení, příjem televizních signálů nebo používání modemu umožňujícího interaktivní výměnu informací za účelem získání přístupu na internet?
- 5) Je-li rozhodující funkcí (hlavní funkcí) přístroje set-top box TF6100DCC používání modemu umožňujícího interaktivní výměnu informací za účelem získání přístupu na internet, je pak pro sazební zařazení rozhodující způsob modulace a demodulace, kterou provádí modem, resp. druh použitého modemu, nebo je dostačující, že prostřednictvím modemu je získán přístup na internet?
- 6) Do jaké podpoložky a jakého kódu má být zařazen přístroj odpovídající popisu přístroje TF6100DCC?
- 7) Pokud má být set-top box TF6100DCC zařazen do podpoložky 8521 90 00 kombinované nomenklatury, je pak použití nenulové celní sazby v souladu s právem Společenství, pokud by takové zařazení představovalo porušení povinností Společenství vyplývajících z Dohody o obchodu s produkty informačních technologií části II b) Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, nebo by zařazení do položky 8521 vedlo k závěru, že set-top box TF6100DCC nespadá do oblasti působnosti dotčených ustanovení Dohody o obchodu s produkty informačních technologií?

(¹) Úř. věst. L 291, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 28. června 2011 — K

(Věc C-322/11)

(2011/C 252/46)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: K

Odůvč: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, valtiovarainministeriö

Předběžné otázky

Musí být články 63 SFEU a 65 SFEU vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které osoba s neomezenou daňovou povinností ve Finsku nesmí odečíst ztrátu z prodeje nemovitosti ležící ve Francii od příjmů z prodeje akcií podléhající dani ve Finsku, zatímco ztrátu z prodeje odpovídající nemovitosti ležící ve Finsku za určitých předpokladů od příjmů z prodeje odečíst může?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varnenski Administrativen Sad (Bulharsko), dne 29. června 2011 — Cifrova kompania v. Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna

(Věc C-330/11)

(2011/C 252/47)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varnenski Administrativen Sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cifrova kompania

Žalovaný: Načalnik na Mitničeski punkt Varna Zapad pri Mitnica Varna

Předběžné otázky

1) Co je třeba rozumět pod pojmem „internet“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských

společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008 ⁽¹⁾), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna týkající se podpoložek 8528 90 00 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?

2) Co je třeba rozumět pod pojmem „modem“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna týkající se podpoložek 8528 90 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?

3) Co je třeba rozumět pod pojmem „modulace“ a „demodulace“ ve smyslu Vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře Evropských společenství pro rok 2009 (nařízení Komise č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008), které byly zveřejněny v Úředním věstníku ze dne 30. května 2008 (C 133, s. 1) (změna týkající se podpoložek 8528 90 00, 8528 71 13 a 8528 71 90), pokud jde o zařazení zboží do kódu TARIC 8528 71 13 00?

4) Jaká je rozhodující funkce (hlavní funkce) přístroje set-top box DC 215 KL, podle které má dojít k sazebnímu zařazení, příjem televizních signálů nebo používání modemu umožňujícího interaktivní výměnu informací za účelem získání přístupu na internet?

5) Je-li rozhodující funkcí (hlavní funkcí) přístroje set-top box DC 215 KL používání modemu umožňujícího interaktivní výměnu informací za účelem získání přístupu na internet, je pak pro sazební zařazení rozhodující způsob modulace a demodulace, kterou provádí modem, resp. druh použitého modemu, nebo je dostačující, že prostřednictvím modemu je získán přístup na internet?

6) Do jaké podpoložky a jakého kódu má být zařazen přístroj odpovídající popisu přístroje DC 215 KL?

7) Pokud má být set-top box DC 215 KL zařazen do podpoložky 8521 90 00 kombinované nomenklatury, je pak použití nenulové celní sazby v souladu s právem Společenství, pokud by takové zařazení představovalo porušení povinností Společenství vyplývajících z Dohody o obchodu s produkty informačních technologií části II b) Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994, nebo by zařazení do položky 8521 vedlo k závěru, že set-top box DC 215 KL nespadá do oblasti působnosti dotčených ustanovení Dohody o obchodu s produkty informačních technologií?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 291, s. 1.

**Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Evropská komise
v. Rakouská republika**

(Věc C-352/11)

(2011/C 252/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby bylo rozhodnuto takto:

— Rakouská republika nesplnila povinnosti, které jí vyplývají ze čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (směrnice IPOZ) v tom rozsahu, v jakém upustila od vydávání povolení podle článků 6 a 8, přezkumu nebo případně od obnovování či prověřování stávajících povolení tak, aby byla všechna stávající zařízení provozována v souladu s ustanoveními článků 3, 7, 9, 10 a 13, čl. 14 písm. a) a písm. b) a čl. 15 odst. 2 IPOZ,

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle ustanovení směrnice IPOZ ⁽¹⁾ vyžadují „stávající zařízení“ ve smyslu této směrnice ode dne 30. října 2007 povolení.

Podle informací dostupných Komisi nemají všechna stávající zařízení nacházející se v Rakouské republice k rozhodnému okamžiku potřebné povolení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 24, s. 28).

**Žaloba podaná dne 5. července 2011 — Evropská komise
v. Česká republika**

(Věc C-353/11)

(2011/C 252/49)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve, M. Thomannová-Körnerová, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Komise 2010/5/EU ze dne 8. února 2010, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky akrylaldehyd do přílohy I uvedené směrnice ⁽¹⁾, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nespĺnila Česká republika povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 uvedené směrnice;

— uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. srpna 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 36, s. 24.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. února 2011
— Acegas-APS SpA, dříve Acqua, Elettricità, Gas e servizi
SpA (Acegas) v. Evropská komise**(Věc C-341/09) ⁽¹⁾

(2011/C 252/50)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

**Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne
11. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Consiglio di Stato — Itálie) — Reti Televisive Italiane SpA
(RTI) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Sky
Italia Srl**(Věc C-390/09) ⁽¹⁾

(2011/C 252/51)

Jednací jazyk: italština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 23. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Siegburg — Německo) — Hüseyin Balaban v. Zelter GmbH

(Věc C-86/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/52)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Dax — Francie) — AG2R Prévoyance v. Bourdil SARL (C-97/10), Société boucalaise de boulangerie SARL (C-98/10), Baba-Pom SARL (C-99/10)

(Věc C-97/10 až C-99/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/53)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 19. května 2011 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-253/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/54)

Jednací jazyk: slovenština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. února 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Montreuil — Francie) — Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Věc C-269/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/55)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Usnesení předsedy sedmého senátu Soudního dvora ze dne 17. března 2011 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-278/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/56)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial de Amares — Portugalsko) — Cristiano Marques Vieira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Věc C-299/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/57)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso — Portugalsko) — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues v. Companhia de Seguros Zurich SA

(Věc C-363/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/58)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. března 2011 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-428/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/59)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. února 2011
— Evropská komise v. Řecká republika**

(Věc C-466/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/60)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. května 2011
— Evropská komise v. Irsko**

(Věc C-570/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/64)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 26.2.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. května 2011
— Evropská komise v. Spolková republika Německo**

(Věc C-486/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/61)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Ivrea — Itálie) — Procura della Repubblica v. Lucky Emegor**

(Věc C-50/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/65)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. února 2011
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Rennes — Francie) — L'Océane Immobilière SAS v. Direction de contrôle fiscal Ouest**

(Věc C-487/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/62)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Ragusa — Itálie) — Procura della Repubblica v. Mohamed Mrad**

(Věc C-60/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/66)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2011
— Evropská komise v. Slovenská republika**

(Věc C-531/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/63)

Jednací jazyk: slovenština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Rovereto — Itálie) — Procura della Repubblica v. John Austine**

(Věc C-63/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/67)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 16.4.2011.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2011
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di
Bergamo — Itálie) — Procura della Repubblica v.
Survival Godwin**

(Věc C-94/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/68)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

**Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne
29. června 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Corte suprema di cassazione — Itálie) — Procuratore
generale della Repubblica presso la Corte Suprema di
Cassazione v. Demba Ngagne**

(Věc C-140/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/69)

Jednací jazyk: italština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 21.5.2011.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Hitachi a další v. Komise

(Věc T-112/07) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokuty — Závažnost a doba trvání protiprávního jednání — Odrazující účinek — Spolupráce“)

(2011/C 252/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hitachi Ltd (Tokio, Japonsko); Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Spojené království) a Japan AE Power Systems Corp. (Tokio) (zástupci: M. Reynolds, P. Mansfield a B. Roy, solicitors, D. Arts, advokát, N. Green, QC, a S. Singla, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Arbault, dále X. Lewis, poté P. Van Nuffel a J. Bourke, a konečně P. Van Nuffel, N. Khan a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmes, barrister)

Předmět věci

návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění, ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) v rozsahu, v němž se týká žalobkyň a návrh na zrušení pokut, které jim byly uloženy, jakož i podpůrně návrh na zrušení článku 2 uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyň, a dále podpůrně návrh na zrušení nebo snížení pokut uložených žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyním se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 9.6.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Toshiba v. Komise

(Věc T-113/07) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokuty — Závažnost a doba trvání protiprávního jednání — Odůvodnění — Výchozí částka — Referenční rok“)

(2011/C 252/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Toshiba Corp. (Tokyo, Japonsko) (zástupci: původně J. MacLennan, solicitor, A. Schulz a J. Borum, advokáti, poté J. MacLennan a A. Schulz)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Arbault a J. Samnadda, poté X. Lewis, poté J. Bourke a F. Ronkes Agerbeek, nakonec J. Ronkes Agerbeek a N. Khan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění, ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a podpůrně návrh na změnu článků 1 a 2 uvedeného rozhodnutí s přihlédnutím ke zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyni

Výrok rozsudku

- 1) Článek 2 písm. h) a i) rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění, ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Toshiba Corp.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Společnost Toshiba ponese tři čtvrtiny nákladů vynaložených účastníky řízení před Tribunálem.
- 4) Evropská komise ponese jednu čtvrtinu nákladů vynaložených účastníky řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 140, 23.6.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Fuji Electric v. Komise(Věc T-132/07) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, které konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Důkaz o protiprávním jednání — Přičitatelnost protiprávního jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Pokuty — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)

(2011/C 252/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fuji Electric Co. Ltd (dříve nazvaná Fuji Electric Holdings Co. Ltd a právní nástupkyně společnosti Fuji Electric Systems Co. Ltd) (Kawasaki, Japonsko) (zástupci: P. Chappatte a P. Walter, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Arbault, poté X. Lewis, J. Bourke a F. Ronkes Agerbeek, konečně N. Khan a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmes, barrister)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) a návrh na snížení pokuty uložené Fuji Electric Holdings a Fuji Electric Systems

Výrok rozsudku

- 1) Článek 1 písm. h) a čl. 2 písm. d) rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) se zrušují v rozsahu, v němž konstatují nebo se zakládají na zjištění, že Fuji Electric Systems Co. Ltd, jejíž právní nástupkyní je Fuji Electric Co. Ltd, může být osobně odpovědná za protiprávní jednání pro období od září 2000 do 30. června 2001.
- 2) Výše pokuty uložené Fuji Electric, dříve nazvané Fuji Electric Holdings Co. Ltd a právní nástupkyní společnosti Fuji Electric Systems, se v čl. 2 písm. d) rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění stanoví na 2 200 000 eur.
- 3) Evropská komise ponese jednu čtvrtinu nákladů řízení vynaložených společností Fuji Electric, jakož i čtvrtinu vlastních nákladů.
- 4) Společnost Fuji Electric ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení, jakož i tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Komisí.

(1) Úř. věst. C 140, 23.6.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Mitsubishi Electric v. Komise(Věc T-133/07) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Rozdělení trhu — Právo na obhajobu — Důkaz o protiprávním jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Pokuty — Výchozí částka — Referenční rok — Rovné zacházení“)

(2011/C 252/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonsko) (zástupci: R. Denton, solicitor a K. Haegeman, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Arbault a J. Samnadda, poté X. Lewis, poté P. Van Nuffel a J. Bourke, a na konec P. Van Nuffel a N. Khan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a společnosti TM T & D a podpůrně návrh na zrušení čl. 2 písm. g) tohoto rozhodnutí, jakož i čl. 2 písm. h) uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a dále podpůrně návrh na změnu článku 2 téhož rozhodnutí s přihlédnutím ke zrušení pokuty uložené žalobkyni nebo v případě, že k tomu nedojde, s přihlédnutím ke snížení pokuty uložené žalobkyni

Výrok rozsudku

- 1) Článek 2 písm. g) a h) rozhodnutí Komise K(2006) 6762 v konečném znění ze dne 24. ledna 2007 týkajícího se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.899 — Plynem izolované spínací přístroje) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Mitsubishi Electric Corp.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Společnost Mitsubishi Electric ponese tři čtvrtiny nákladů vynaložených účastníky řízení před Tribunálem.
- 4) Evropská komise ponese jednu čtvrtinu nákladů vynaložených účastníky řízení před Tribunálem.

(1) Úř. věst. C 140, 23.6.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Aldi Einkauf v. OHIM — Illinois Tools Works (TOP CRAFT)(Věc T-374/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství TOP CRAFT — Starší národní obrazové ochranné známky Krafft — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Skutečné užívání starších ochranných známek — Článek 43 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 (po změně čl. 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009) a pravidlo 22 nařízení (ES) č. 2868/95“)

(2011/C 252/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks a C. Fürsen, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: R. Pethke, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Illinois Tools Works, Inc. (Glenview, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. června 2008 (věc R 952/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Illinois Tools Works, Inc. a Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG.

Výrok

1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 25. června 2008 (věc R 952/2007-2) týkající se námitkového řízení mezi Illinois Tools Works, Inc. a Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG se zrušuje.

2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 — Komise v. Q(Věc T-80/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Vzájemný kasační opravný prostředek — Psychické obtěžování — Článek 12 služebního řádu — Sdělení o politice v oblasti psychického obtěžování — Povinnosti orgánů poskytnout pomoc — Článek 24 služebního řádu — Rozsah — Žádost o pomoc — Předběžné opatření o přeložení — Povinnost řádné péče — Odpovědnost — Žaloba na náhradu škody — Soudní přezkum v plné jurisdikci — Podmínky provedení — Zpráva o vývoji služebního postupu — Žaloba na neplatnost — Právní zájem na podání žaloby“)

(2011/C 252/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: V. Joris, D. Martin a B. Eggers, zmocněnci)

Další účastník řízení: Q (Domsjö, Švédsko) (zástupci: S. Rodrigues a Y. Minatchy, advokáti)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2008, Q v. Komise (F-52/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2008, Q v. Komise (F-52/05, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) se zrušuje v rozsahu, v němž se v bodě 2 jeho výroku ukládá Komisi Evropských společenství zaplatit Q odškodnění ve výši 500 eur, jakož i částku 15 000 eur jakožto odškodnění nemajetkové újmy utrpěné Q v důsledku údajného opožděného zahájení správního šetření, a v rozsahu, v němž bylo v bodech 147 až 189 odůvodnění rozhodnuto o „výtce psychického obtěžování, kterou uplatňovala [Q]“ a v němž se v bodě 230 odůvodnění konstatuje, že již není třeba rozhodovat o návrhu na zrušení posudků o vývoji jejího služebního postupu pro období od 1. ledna do 31. října a od 1. listopadu do 31. prosince 2003, a proto se žaloba v bodě 3 výroku ve zbyvajících částí zamítá.

2) Kasační opravný prostředek a vzájemný kasační opravný prostředek se ve zbyvajících částí zamítají.

3) Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu, aby rozhodl o návrhových žádáních směřujících ke zrušení výše uvedených posudků o vývoji služebního postupu, jakož i o částce, kterou je Komise povinna zaplatit Q z důvodu jediné nemajetkové újmy utrpěné v důsledku odmítnutí Komise přijmout přechodné opatření o přeložení.

4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 —
Slovinsko v. Komise**

(Věc T-197/09) (¹)

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování
Společenství — Plodiny na orné půdě“)

(2011/C 252/76)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Slovinská republika (zástupci: původně Ž. Cilenšek Bončina, zmocněnkyně, poté L. Bembič, zmocněnec, ve spolupráci s J. Sladičem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně T. van Rijn a K. Banks, poté F. Jimeno Fernández a M. Žebre, a konečně F. Jimeno Fernández a B. Rous, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2009/253/ES ze dne 19. března 2009 o vyloučení z financování Společenství některých výdajů vynaložených členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) (Úř. věst. L 75, s. 15) v rozsahu, v němž se týká Slovinské republiky.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Slovinská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 21. června 2011 —
MB System v. Komise**

(Věc T-209/11 R)

(„Předběžná opatření — Státní podpora — Povinnost navrácení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost — Vyvažování zájmů“)

(2011/C 252/77)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Německo) (zástupci: G. Brüggem, M. Ackermann a C. Geiert, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečný odklad účinků rozhodnutí Komise K(2010) 8289 v konečném znění ze dne 14. prosince 2010 týkajícího se státní podpory C 38/2005 (ex NN 52/2004) ze strany Německa ve prospěch skupiny Biria.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Žaloba podaná dne 16. května 2011 — Zinātnes, inovāciju
un testēšanas centrs v. Komise**

(Věc T-259/11)

(2011/C 252/78)

Jednací jazyk: lotyština

Účastníci řízení

Žalobce: Zinātnes, inovāciju un testēšanas centrs (zástupce: E. Darapolskis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

— Zrušit rozhodnutí Evropské komise týkající se smlouvy 2003/004 979-06-03/1/0027 „Būvmateriālu inivāciju un testēšanas centra izveide“ uzavřené v rámci vnitrostátního programu Phare 2003 pro Lotyšsko, v němž bylo prohlášeno, že navrácení podpor poskytnutých v rámci programu Phare ve výši 1 576 010,80 eur není opodstatněné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím Evropské komise (dále jen „Komise“) o smlouvě 2003/004 979-06-03/1/0027 „Būvmateriālu inivāciju un testēšanas centra izveide“ uzavřené v rámci vnitrostátního programu Phare 2003 pro Lotyšsko (dále jen „napadené rozhodnutí“) bylo uloženo navrácení finanční podpory ve výši 1 474 200 eur, kterou poskytla Evropská unie.

Žalobce má za to, že Komise se při přijímání napadeného rozhodnutí nedržela finančního protokolu, který dne 19. září 2003 přijalo Evropské společenství a Lotyšská republika, o financování vnitrostátního programu Phare 2003 pro Lotyšsko (dále jen „finanční protokol“), na jehož základě byla dne 23. srpna 2005 uzavřena smlouva se žalovanou týkající se poskytnutí podpory a byla dohodnuta podpora z programu Phare ve výši 1 576 010,80 eur. Žalovaná tvrdí také, že nedodržela nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu

Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen: „finanční nařízení“) a nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽²⁾ (dále jen „prováděcí nařízení“).

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává následujících žalobních důvodů.

Zprvce žalobce tvrdí, že Komise přijala napadené rozhodnutí, aniž by ukončila pečlivý přezkum okolností věci a posouzení skutečností, přičemž se opřela pouze o zprávy úředníků Lotyšské republiky, které nejsou podloženy posudky nebo rozhodnutími příslušných orgánů. Žalobce má za to, že předtím, než Komise zahájila řízení o navrácení podpory, měla prokázat existenci nesplnění povinností uvedených ve zprávách zmíněných úředníků a získat veškeré nezbytné důkazy, což Komise neprovedla, ale omezila se pouze na formální přezkum předchozí korespondence. Podle něj proto byly v projednávané věci přehlédnuty relevantní skutečnosti a je neoprávněně požadováno navrácení podpory poskytnuté v rámci Phare.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise nevyužila možnosti, které má k dispozici podle finančního protokolu, finančního nařízení a prováděcího nařízení. V tomto smyslu žalobce uvádí, že předtím, než Komise upozornila na nesplnění povinností, měla provést výpočet finančního dopadu na rozpočet Společenství. Poté, pokud zjistila, že nesplnění povinností by mohlo mít významný finanční dopad, měla poskytnout Lotyšské republice lhůtu k jeho ukončení. Tvrdí, že v projednávané věci Komise nevyužila uvedené možnosti, což vedlo k tomu, že napadené rozhodnutí je v rozporu s finančním protokolem, článkem 71 finančního nařízení a články 79 a 80 prováděcího nařízení.

Zatřetí žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené a při jeho přijímání nebyl dodržen postup pro přijímání rozhodnutí stanovený nejen ve finančním protokolu, ale také ve finančním nařízení a prováděcím nařízení. Uvádí také, že sporné rozhodnutí nebylo zveřejněno, neobsahuje datum přijetí a že s jeho přijetím byl obeznámán až dne 9. března 2011 v rámci soudního řízení zahájeného v Lotyšsku.

Začtvrté žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí mělo pro něj vážné důsledky a způsobilo mu velké ztráty, jelikož bylo proti němu zahájeno soudní řízení a je mu zakázáno, aby dále využíval financování z programu Phare.

Zapáté žalobce má za to, že napadené rozhodnutí vážně poškodilo jeho dobré jméno, jelikož kvůli protiprávnímu jednání Komise byla účast nových podniků v rámci programu ohrožena a ve velké míře se snížila důvěra investorů v žalobce jako jistého a stálého finančního partnera.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145.

Žaloba podaná dne 1. června 2011 — Kieffer Omnitec v. Komise

(Věc T-288/11)

(2011/C 252/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: A+P Kieffer Omnitec Sàrl (Lucemburk, Lucembursko)
(zástupci: A. Delvaux a V. Bertrand, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že žaloba na neplatnost je přípustná;

— zrušil rozhodnutí Evropské komise, o kterém byla žalobkyně informována dopisem ze dne 1. dubna 2011 doručeným dne 5. dubna, jímž Evropská komise odmítla její nabídku a zadala zakázku jinému uchazeči;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba zní na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. dubna 2011, jímž odmítá nabídku předloženou žalobkyní v rámci nabídkového řízení určeného k uzavření smlouvy o údržbě zařízení HVAC (topení, ventilace, klimatizace), automatických přístrojů protipožární ochrany a hydrosanitárních zařízení v budově Joseph Bech v Lucemburku a zadává zakázku jinému uchazeči (JO 2010/S 241-367523).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení článku 89, odstavců 1 a 2, a článku 92 finančního nařízení, článku 135 odst.1 a 5 prováděcího nařízení a článku 49 směrnice 2004/18/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, jakož i z porušení zásady transparentnosti, rovnosti a proporcionality tím, že Evropská komise požaduje, aby uchazeč poskytl „certifikát ISO platný pro celý rozsah činností údržby vydaný potvrzujícím orgánem“. Žalobkyně vytýká Evropské komisi, že neformulovala kritéria pro výběr jasně a přesně,

jelikož v zadávací dokumentaci neuvedla požadované číslo certifikátu ISO, dále že požadovala od uchazečů certifikát ISO „pro celý rozsah činností údržby“, a nikoli pouze pro dotčenou zakázku a nakonec že neumožnila uchazečům prokázat, že nabízejí úroveň kvality srovnatelnou s certifikátem ISO.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění podle článku 296 SFEU, článku 100 odst. 2 finančního nařízení, dále z porušení zadávací dokumentace a jejích příloh a ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož Evropská komise odmítla nabídku společnosti A+P KIEFFER OMNITEC z důvodu, že žalobkyně nesplňuje kritérium č. 16, neboť nepředložila průkazné a relevantní dokumenty osvědčující potřebnou kvalifikaci. Žalobkyně jednak tvrdí, že kritérium č. 16 se týká „prohlášení o průměrném ročním počtu zaměstnanců s požadovanou kvalifikací za poslední tři roky u všech členů případného seskupení“ a že strana 27/37 přílohy II zadávací dokumentace odkazuje pouze na jazykové znalosti uchazečů, a dále tvrdí, že žalobkyně v předložených dokumentech jasně prokázala, že jeden z kandidátů má kvalifikaci požadovanou na straně 28/38 přílohy II zadávací dokumentace. Co se týče druhého kandidáta, zadávací dokumentace podle žalobkyně nevyžadovala, aby požadovanou kvalifikaci splňoval vedoucí pracovník.

Žaloba podaná dne 14. června 2011 — ABN AMRO Group v. Komise

(Věc T-319/11)

(2011/C 252/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ABN AMRO Group NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: W. Knibbeler a P. van den Berg, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 5 rozhodnutí Komise ze dne 5. dubna 2011 o opatřeních podpory č. C 11/2009 (ex NN 53b/2008, NN 2/2010 a N 19/2010) zavedených Nizozemskem pro společnost ABN AMRO Group NV; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že zjištění učiněná v napadeném rozhodnutí ohledně rozsahu zákazu akvizice podle článku 5 jsou stížena následujícími právními pochybeními a musí být proto zrušena:

- porušení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a nesprávné uplatnění zásad a pokynů stanovených ve sděleních Komise ⁽¹⁾;
- porušení zásady proporcionality tím, že schválení opatření podpory je podmíněno zákazem akvizice, který není vhodný, nezbytný ani přiměřený;
- porušení zásady rovného zacházení tím, že uložený zákaz akvizice je značně přísnější než zákazy akvizice uložené Komisí v jiných případech;
- porušení zásady řádné správy v důsledku toho, že nebyly s řádnou péčí a individuálně přezkoumány veškeré relevantní aspekty konkrétního případu včetně nutnosti zákazu akvizice uloženého rozhodnutím a jeho důsledků, a porušení článku 296 SFEU vyplývající z toho, že uvedené rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že zjištění učiněná v napadeném rozhodnutí ohledně trvání zákazu akvizice podle článku 5 jsou stížena následujícími právními pochybeními a nesprávným posouzením a musí být proto zrušena:

- porušení článku 345 SFEU tím, že trvání zákazu akvizice je učiněno závislým na státním vlastnictví;
- porušení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a nesprávné uplatnění zásad a pokynů stanovených ve sděleních Komise ⁽²⁾;
- porušení zásady rovného zacházení tím, že zákaz akvizice byl uložen na podstatně delší dobu než zákazy akvizice uložené Komisí v jiných případech;
- porušení zásady proporcionality a zásady řádné správy.

⁽¹⁾ Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (Úř. věst. 2008, C 270, s. 8); sdělení Komise o rekapitalizaci finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže (Úř. věst. 2009, C 10, s. 2); sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství (Úř. věst. 2009, C 72, s. 1); sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu (Úř. věst. 2009, C 195, s. 9).

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1

Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Maďarsko v. Komise

(Věc T-320/11)

(2011/C 252/81)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maďarská republika (zástupci: M. Fehér, K. Szíjjártó, K. Veres, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 28. března 2011, kterým se z financování EU vylučují některé výdaje vynaložené Maďarskem v roce 2004 v rámci programu podpory pro předvstupní opatření v oblasti zemědělství a rozvoje venkova (programu Sapard);

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů.

V prvním žalobním důvodu uvedeném v odůvodnění své žaloby poukazuje žalobkyně na skutečnost, že Komise porušila právo Unie. Žalobkyně zdůrazňuje protiprávnost finanční opravy, kterou Komise uplatnila z důvodu překročení stanovených tří měsíců, jelikož podle ní podle práva Unie použitelného na provádění plateb v rámci programu Sapard, a zvláště podle čl. 9 odst. 6 nařízení Komise č. 2222/2000 ⁽¹⁾, jakož i podle čl. 8 odst. 6 přílohy A víceleté finanční úmluvy uzavřené dne 15. června 2001 mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou, stanovená tříměsíční lhůta začíná běžet, v rozporu s tvrzením Komise, v okamžiku, kdy orgán má k dispozici veškeré dokumenty nezbytné k provedení řádné platby. Proto, pokud jsou z určitého důvodu nezbytné některé dodatečné dokumenty, lhůta začíná běžet až tehdy, kdy tyto dokumenty, které budou obdrženy později, byly odeslány. Kromě toho podle žalobkyně Komise porušila zásady spolupráce v dobré víře a ochrany legitimního očekávání, když použila finanční opravu v situaci, kdy maďarské orgány mohly mít za to, že jejich postupy provádění plateb jsou v souladu s právem Unie.

Druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že při přijímání napadeného rozhodnutí nevzala v úvahu výjimečné okolnosti nebo důvody pro nepoužití finanční opravy nebo pro její snížení. Za takovou okolnost musí být zvláště považována povaha „programu vzdělávání“ programu Sapard nebo za hlavní cíl maďarských orgánů musí být považována ochrana finančních zájmů Evropské unie. Žalobkyně tvrdí, že Komisi nevznikla újma z důvodu nedodržení lhůty.

Podle třetího žalobního důvodu, který je založen na porušení povinnosti uvést odůvodnění, odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvádí dostatečným způsobem důvody, pro které se Komise rozhodla použít opravu nebo alespoň konkrétní rozsah této opravy, zvláště pokud jde o důvod, proč se Komise odchýlila od posudku smířícího orgánu vydaného v této věci, podle něhož v projednávané věci existovaly výjimečné okolnosti, které měly být zohledněny při provedení opravy.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2222/2000 ze dne 7. června 2000, kterým se stanoví finanční prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1268/1999 o podpoře Společenství pro předvstupní opatření v oblasti zemědělství a rozvoje venkova v kandidátských zemích střední a východní Evropy v předvstupním období (Úř. věst. L 253, s. 5; Zvl. vyd. 11/34, s. 156)

Žaloba podaná dne 21. června 2011 — UCP Backus y Johnston v. OHIM (Tvar láhve)

(Věc T-323/11)

(2011/C 252/82)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unión de Cervecerías Peruanas Backus y Johnston SAA (Lima, Peru) (zástupce: E. Armijo Chávarri, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že žaloba proti druhému odvolacímu senátu OHIM ze dne 23. března 2011 vydanému ve věci R 2238/2010-2 byla podána včas a v náležité formě a
- rozhodl o zrušení tohoto rozhodnutí a výslovně uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: trojrozměrná ochranná známka spočívající ve formě láhve (příhláška č. 8 592 081) pro výrobky třídy 32 („pivo“)

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾ o ochranné známce Společenství.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Amador López v. OHIM (AUTOCOACHING)**(Věc T-325/11)**

(2011/C 252/83)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Pedro Germán Amador López (Barcelona, Španělsko)
(zástupce: A. Falcón Morales, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál měl za to, že toto podání a dokumenty k němu přiložené byly řádně předloženy, a tím, že byla podána žaloba proti částečně zamítavému rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 23. března 2011, a aby prohlásil uvedené rozhodnutí za neplatné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „AUTOCOACHING“ (příhláška č. 8 945 362) pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 41 a 45

Rozhodnutí průzkumového referenta: částečné zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: nesprávné použití a výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 20. června 2011 — T.M.E. v. Komise**(Věc T-329/11)**

(2011/C 252/84)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: T.M.E. — Termomeccanica Ecologia (Milán, Itálie)
(zástupci: C. Malinconico, S. Fidanza a A. Gigliola, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. dubna 2011, kterým byla vyloučena nezbytnost zahájit řízení pro nesplnění povinností proti Rumunsku z důvodu porušení zásad a směrnic Společenství ve věci veřejných zakázek, jakož i „Praktického průvodce postupy udílení zakázek u vnějších akcí ES“;

— uložil Evropské komisi, aby ve výši 18 955 106 eur nebo v jakékoliv nižší či vyšší částce určené podle ekvity nahradila škody utrpěné žalobkyní z důvodu porušení práva Společenství Evropskou komisí;

— podpůrně, uložil Evropské komisi, aby nahradila škody utrpěné T.M.E. a vyplývající ze ztráty příležitosti, ve výši 3 791 021 eur nebo v jakékoliv nižší či vyšší částce určené podle ekvity;

— dále podpůrně, uložil Evropské komisi, aby nahradila škody vyplývající z opoždění Komise při výkonu jejích funkcí odpovídající celkové částce právních nákladů vzniklých T.M.E., ve výši 73 044,32 eur nebo v jakékoliv nižší či vyšší částce určené podle ekvity;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba směřuje ke zrušení dopisu Evropské komise ze dne 20. dubna 2011, kterým byla vyloučena nezbytnost zahájit řízení pro nesplnění povinností proti Rumunsku z důvodu porušení zásad a směrnic Společenství ve věci veřejných zakázek, jakož i „Praktického průvodce postupy udílení zakázek u vnějších akcí ES“ (dále jen „Průvodce“) přijatého samotnou Komisí, a rovněž k získání náhrady škod způsobených orgánem Společenství při výkonu jeho funkcí.

Na podporu svých návrhových žádání předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí Průvodce, jakož i z porušení smluv nebo právních pravidel přijatých v rámci jejich aplikace;

Žalobkyně má za to, že Evropská komise opomenula přijmout odůvodněné stanovisko ohledně oznámených závažných a zjevných pochybení, ke kterým došlo v rámci nabídkového řízení týkajícího se projektu „Bucharest Wastewater Treatment Plant Rehabilitation: Stage I ISPA 2004/RO/16/P/PE/003-03“ a v důsledku toho nezažádala proti Rumunsku řízení pro nesplnění povinností nebo dále neodvolala financování Společenství poskytnuté v rámci této veřejné zakázky.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí Průvodce, jakož i ze zkrácení skutečností.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že napadený akt je stižen protiprávností v rozsahu, v němž Komise, která zkreslila skutečnosti oznámené ve stížnosti, neuvedla závažná procesní pochybení, kterých se dopustil Primaria Municipiului București. Tento posledně uvedený orgán konkrétně zamítl nabídku žalobkyně pro údajnou hospodářskou anomálii a dále se poté, co si uvědomil závažnost této protiprávnosti, snažil odůvodnit rozhodnutí, které již přijal, údajnými technickými vadami nabídky. Dále Komise nezohlednila skutečnost, že před rumunským soudním orgánem nebyl přezkoumán návrh na zrušení smlouvy z důvodu údajného nezaplacení kolikového ve výši 7,3 milionů eur, což představuje závažné porušení práva na obhajobu a zásad Společenství.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise nepřijala stanovisko k dalším oznámeným protiprávním jednáním.

Žalobkyně tvrdí, že v napadeném dopise Evropská komise nepřezkoumala další skutečnosti, které jí byly oznámeny. Zejména vůbec neposoudila skutečnost, že ve věci žalobkyně rozhodl v prvním stupni stejný soud, který prohlásil její žádost za nepřipustnou, rozsudkem, jenž byl později změněn v rámci odvolání, to znamená soud, který nebyl nestranný a který se měl zdržet rozhodování, což představuje nepochybnitelné a zjevné porušení čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Co se konečně týče žádosti o náhradu škody, žalobkyně uvádí, že nečinnost přičitatelná Komisi, stejně jako neodvolání financování Společenství poskytnutého Rumunsku v rámci dotčeného projektu, jí způsobilo značnou hospodářskou újmu z důvodu neprovedení smlouvy o veřejné zakázce nebo ztrátu příležitosti přidělení této zakázky a v každém případě způsobilo škodu ve formě prodlení, která přinutila žalobkyni zahájit nákladné řízení před rumunskými soudními orgány.

Žaloba podaná dne 24. června 2011 — Italiana Calzature v. OHIM — Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)

(Věc T-336/11)

(2011/C 252/85)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Società Italiana Calzature SpA (Milán, Itálie) (zástupci: A. Rapisardi a C. Ginevra, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu R 0634/2010-2 ze dne 8. dubna 2011 a v důsledku toho potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 5. března 2010 ve věci č. 1350711;

— uložil OHIM náhradu všech nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: VICINI S.p.A.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka se slovním prvkem „GIUSEPPE“ (příhláška č. 6 513 386) pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „ZANOTTI“ (č. 244 277) pro zboží zařazené do třídy 25 a italská obrazová ochranná známka se slovním prvkem „Zanotti“ pro zboží zařazené do tříd 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitce bylo částečně vyhověno

Rozhodnutí odvolacího senátu: odvolání bylo zamítnuto v plném rozsahu

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 24. června 2011 — Italiana Calzature v. OHIM — Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)

(Věc T-337/11)

(2011/C 252/86)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Società Italiana Calzature SpA (Milán, Itálie) (zástupci: A. Rapisardi a C. Ginevra, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu R 0918/2010-2 ze dne 8. dubna 2011 a v důsledku toho potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 30. dubna 2010 ve věci č. 992653;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: VICINI S.p.A.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka se slovním prvkem „Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI“ (příhláška č. 992 653) pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: starší slovní ochranná známka Společenství „ZANOTTI“ (č. 244 277) pro zboží zařazené do třídy 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitce bylo částečně vyhověno

Rozhodnutí odvolacího senátu: odvolání bylo zamítnuto v plném rozsahu

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Getty Images v. OHIM (PHOTOS.COM)

(Věc T-338/11)

(2011/C 252/87)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Getty Images (US), Inc. (Seattle, Spojené státy) (zástupce: P. G. Olson, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. dubna 2011 ve věci R 1831/2010-2; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PHOTOS.COM“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 42 a 45 — příhláška ochranné známky Společenství č. 8549991

Rozhodnutí průzkumového referenta: částečné zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 7 odst. 3 nařízení Rady č. 207/2009 v rozsahu, v němž odvolací senát: (i) nesprávně konstatoval, že přihlášená ochranná známka popisuje výrobky/služby, pro které je zápis požadován; (ii) dopustil se pochybení, když nezohlednil skutečnost, že název domény žalobkyně odpovídá přihlášené

ochranné známce a má vliv na posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky; a (iii) nesprávně posoudil, že dokumentace nestačí k prokázání toho, že ochranná známka získala rozlišovací způsobilost a založil své rozhodnutí na nesprávném pochopení předložených důkazů. Porušení zásad rovného zacházení a legitimního očekávání v rozsahu, v němž odvolací senát nesprávně označil za bezvýznamnou skutečnost, že OHIM v rámci předchozí přihlášky zapsal ochrannou známku žalobkyně „PHOTOS.COM“ pro podobné výrobky a služby

Žaloba podaná dne 28. června 2011 — Španělsko v. Komise

(Věc T-339/11)

(2011/C 252/88)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil část rozhodnutí Komise 2011/244/EU ze dne 15. dubna 2011 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie v rozsahu, v němž je předmětem projednávané žaloby, a

— uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí vyloučila z financování některé náklady na ekologické nakládání s obaly (odpovídající roků 2006, 2007 a 2008) ve výši 37 252 551,10 eur.

Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že rozhodnutím 2010/152/EU Komise vyloučila z financování fondem EZOF částku ve výši 33 339 525,05 eur, jež souvisí s podporou operačních programů, neboť měla za to, že podpory Společenství určené k pokrytí nákladů vyplývajících z ekologického nakládání s obaly v průběhu let 2003 až 2006 nebyly přiděleny v souladu v ustanoveními evropské právní úpravy. Toto rozhodnutí bylo předmětem žaloby Španělského království na neplatnost, jež je nyní projednávána ve věci T-230/10.

Argumenty předložené na podporu projednávané žaloby jsou totožné s argumenty uvedenými ve věci T-230/10.

Žaloba podaná dne 30. června 2011 — Ecologistas en Acción-CODA v. Komise

(Věc T-341/11)

(2011/C 252/89)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Španělsko)
(zástupce: J. Doreste Hernández, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí generálního sekretariátu Evropské komise, který v dané lhůtě neodpověděl, v důsledku čehož byl žalobci odepřen přístup k dokumentům požadovaným v rámci řízení GESTDEM 2011/6;

— prohlásil, že ECOLOGISTAS EN ACCION má právo na neoprávněně odepřený přístup k požadovaným dokumentům;

a) Summary by the Spanish Ministry of Environment of the Information submitted to the European Commission concerning the environmental assessment of the construction of the Granadilla Port, transmitted to the Permanent Representation of Spain to the European Union on 4 November 2005,

b) vysvětlivka, complimentary information by Gobierno de Canarias, November 2005,

c) Alternative analysis concerning the location of the Granadilla Port by Gobierno de Canarias, July 2005, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podaná žaloba navazuje na žádost o přístup k dokumentům týkajícím se životního prostředí, který Evropská komise konkludentně odepřela.

Odepřenými informacemi jsou tři dokumenty, které španělská veřejná správa předala Evropské komisi k zaujetí stanoviska podle čl. 6 odst. 4 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102), k výstavbě přístavu v Granadille (Tenerife, Španělsko).

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že žalovaná písemně nesdělila ECOLOGISTAS EN ACCIÓN důvody odepření přístupu k třem požadovaným dokumentům a konečné rozhodnutí o žádosti o přístup k uvedeným dokumentům ponechala na Španělském království, přičemž dotčené dokumenty nespádají pod žádnou z výjimek uvedených v čl. 2 odst. 1, 2 a 3 uvedeného nařízení.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

— Žalobce se domnívá, že vzhledem k tomu, že všechny tři požadované dokumenty jsou „informacemi o životním prostředí“, představuje konkludentní odepření přístupu k nim porušení litery a ducha posledně uvedeného nařízení i Aarhuské úmluvy.

Žaloba podaná dne 30. června 2011 — CEEES a Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio v. Komise

(Věc T-342/11)

(2011/C 252/90)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio (CEEES) (Španělsko) a Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio (Madrid, Španělsko) (zástupci: A. Hernández Pardo, advokát, a B. Marín Corral, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadený akt; a

— následně konstatoval, že Komise je povinna uložit společnosti REPSOL pokutu nebo penále za porušení článku 9 nařízení (ES) č. 1/2003.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti rozhodnutí Komise ze dne 28. dubna 2011 přijatému ve věci COMP/39.461/CEEES AOP-REPSOL, kterým se Komise vyslovila k přípustnosti stížnosti podané žalobkyněmi dne 30. května 2007. Tato stížnost se zakládala na třech následujících hlavních argumentech:

- a) existenci horizontálních dohod uzavřených mezi Asociación de operadores Petrolíferos (AOP) a jejími členy, kterými mezi sebou omezili soutěž;
- b) porušení článků 101 SFEU a 102 SFEU z důvodu zachování maloobchodních cen;
- c) nesplnění rozhodnutí Komise ze dne 12. dubna 2006 (2006/446/ES) ohledně řízení podle článku 81 Smlouvy o ES přijatého v souladu s článkem 9 nařízení č. 1/2003 (věc COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) ze strany společnosti REPSOL, jakož i důsledky tohoto nesplnění v podobě sankcí.

Komise v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že nejsou dány dostatečné důvody k tomu, aby bylo vůči společnosti REPSOL přijato jedno z opatření stanovených v nařízení č. 1/2003 pro případy, kdy strany nedodrží své závazky.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článku 9 nařízení č. 1/2003 v souvislosti s porušením zásady přímého účinku práva Společenství.
- Žalobkyně zejména tvrdí, že Komise vzhledem ke konstatování vnitrostátního úřadu pro hospodářskou soutěž neměla pominout nedodržení závazku ze strany společnosti REPSOL, v rámci kterého se uvedená společnost zavázala ukončit praktiku spočívající ve stanovování cen. Skutečnosti prokázané vnitrostátním úřadem pro hospodářskou soutěž, pokud jde o porušení článku 101 SFEU, měly Komisi postačit k závěru, že společnost REPSOL své závazky nedodržela.
- Skutečnost, že Komise v případě nesplnění rozhodnutí týkajícího se závazků nezasáhne z důvodu, že podle jejího názoru disponuje v tomto ohledu diskreční pravomocí, ohrožuje samou podstatu mechanismů stojících za přijímáním závazků jako alternativního řešení k zahájení řízení o sankcích a posuzovací pravomoc Komise tím mění ve svévoli, která může vést k hrubému porušení práva na obhajobu.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 23 odst. 2 písm. c) a čl. 24 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1/2003.
- Podle žalobkyň měla Komise při takovém porušení článku 9 nařízení č. 1/2003, jako je porušení v projednávané věci, uložit pokuty nebo penále stanovené výše zmíněnými ustanoveními.

Žaloba podaná dne 28. června 2011 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-343/11)

(2011/C 252/91)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman a C. Schillemans)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil článek 1 prováděcího rozhodnutí Komise 2011/244/EU ze dne 15. dubna 2011 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie v rozsahu, v němž se týká vyloučení částky ve výši 22 691 407,79 z financování použitelného na výdaje vykázané v letech 2006 až 2008 v souvislosti s operačními programy a uznáním organizací producentů;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rozhodnutí 2011/244/EU zachází se všemi náklady souvisejícími s potiskem obalů, bez ohledu na povahu a účel takového potisku, jako s obecnými výrobními náklady ve smyslu přílohy II nařízení Komise č. 1433/2003 ⁽¹⁾, a považuje proto tyto náklady za náklady, které nejsou způsobitelné pro financování Společenstvím. Nizozemská vláda zastává názor, že potisk obalů označením nebo ochrannou známkou organizací producentů, který má rovněž propagační záměr, musí být považován za generickou propagaci nebo propagaci označení kvality a propagaci označení nebo ochranných známek organizací producentů. Náklady takových operací jsou ve skutečnosti přípustné na základě přílohy I k nařízení č. 1433/2003.

Dále, Komise v rozhodnutí 2011/244/EU zcela vylučuje z financování výdaje v kontextu operačních programů organizace producentů FresQ pro finanční roky 2004 až 2007 z důvodu, že FresQ nesplnila podmínky pro uznání na základě nařízení č. 2200/96 ⁽²⁾ a č. 1432/2003. Komise zakládá své posouzení na konstatování, že některé z dceřiných společností podřízených FresQ uváděly na trh výlučně produkty jednoho producenta a že, v důsledku předpokládaného vlivu takového producenta na dceřinou společnost, FresQ nadále neplnila svou ústřední řídicí úlohu ve vztahu k marketingu a stanovení cen. Nizozemská

vláda takové posouzení zpochybňuje a zpochybňuje rovněž související zjištění, podle kterého nizozemské orgány měly odejmout uznání organizací producentů FresQ.

Na podporu žaloby žalobce předkládá čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999⁽³⁾ a článku 31 nařízení č. 1290/2005⁽⁴⁾, ve spojení s článkem 15 nařízení č. 2200/96 a čl. 8 ve spojení s přílohou I, bod 8 a 9, nařízení č. 1433/2003, v rozsahu, v němž byly výdaje na potisk obalů považovány za obecné provozní náklady a byly tak vyloučeny z financování.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 31 nařízení č. 1290/2005, ve spojení s článkem 11 nařízení č. 2200/96 a články 6 a 7 nařízení č. 1432/2003 v rozsahu, v němž se konstatuje, že organizace producentů FresQ nesplnila podmínky uznání.
- 3) Podpůrně, třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 31 nařízení č. 1290/2005, ve spojení s článkem 21 nařízení č. 1432/2003 v rozsahu, v němž podpora přijatá FresQ pro finanční roky 2004 až 2007 byla považována za nezpůsobilou pro spolu-financování Společenstvím.
- 4) Podpůrněji, čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 a článku 31 nařízení č. 1290/2005, jakož i z porušení zásady proporcionality, vzhledem k tomu, že částka finanční opravy je nepřiměřená ke skutečnému finančnímu riziku pro Zemědělský fond.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1433/2003 ze dne 11. srpna 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, pokud jde o provozní fondy, operační programy a finanční podporu (Úř. věst. L 203, 12.8.2003, s. 25; Zvl. vyd. 03/39 s. 431)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou (Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1; Zvl. vyd. 03/20 s. 55).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103; Zvl. vyd. 03/25 s. 414).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1)

Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Gollnisch v. Parlament

(Věc T-346/11)

(2011/C 252/92)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bruno Gollnisch (Limonest, Francie) (zástupce: G. Dubois, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. května 2011 o přijetí zprávy č. A7-0155/2011, jímž byl žalobce zbaven poslanecké imunity;
- přiznal B. Gollnischovi částku 8 000 EUR jako náhradu nemajetkové újmy;
- přiznal B. Gollnischovi částku 4 000 EUR jako náhradu výdajů vynaložených na právní poradenství a na přípravu této žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. května 2011 o přijetí zprávy Výboru pro právní záležitosti (A7-0155/2011), jímž byla zamítnuta žádost o ochranu parlamentní imunity a výsad, kterých požívá Bruno Gollnisch [2010/2284(IMM)], a žalobou na náhradu škody se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl v důsledku přijetí napadeného rozhodnutí.

Na podporu žaloby uvádí žalobce sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článku 9 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie ze dne 8. dubna 1965.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nezbytnosti použít článek 9 Protokolu na projednáváný případ.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení ustálené rozhodovací praxe Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z nerespektování právní jistoty podle práva Unie a ze zásahu do legitimního očekávání.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z narušení nezávislosti poslance.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu o řízení, které může vést ke ztrátě mandátu poslance.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady kontradiktornosti a zásady práva žalobce na obhajobu.

Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Gollnisch v. Parlament

(Věc T-347/11)

(2011/C 252/93)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bruno Gollnisch (Limonest, Francie) (zástupce: G. Dubois, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. května 2011 o přijetí zprávy č. A7-0154/2011, jímž byl žalobce zbaven poslanecké imunity;
- přiznal B. Gollnischovi částku 8 000 EUR jako náhradu nemajetkové újmy;
- přiznal B. Gollnischovi částku 4 000 EUR jako náhradu výdajů vynaložených na právní poradenství a na přípravu této žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 10. května 2011 o přijetí zprávy Výboru pro právní záležitosti (A7-0154/2011), jímž byla zamítnuta žádost o ochranu parlamentní imunity a výsad, kterých požívá Bruno Gollnisch [2010/2097(IMM)], a žalobou na náhradu škody se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěl v důsledku přijetí napadeného rozhodnutí.

Na podporu žaloby uvádí žalobce sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení článku 9 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie ze dne 8. dubna 1965.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z nezbytnosti použít článek 9 Protokolu na projednávání případů.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení ustálené rozhodovací praxe Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z nerespektování právní jistoty podle práva Unie a ze zásahu do legitimního očekávání.

- 5) Pátý žalobní důvod vychází z narušení nezávislosti poslance.

- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu o řízení, které může vést ke ztrátě mandátu poslance.

- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady kontradiktornosti a zásady práva žalobce na obhajobu.

Žaloba podaná dne 29. června 2011 — Event v. OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)

(Věc T-353/11)

(2011/C 252/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Event Holding GmbH & Co. KG (Kolín, Německo) (zástupci: G. Schoenen a V. Töbelmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. března 2011 ve věci R 939/2010-2;
- rozhodl, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení žalobkyně;
- rozhodl, že další účastnice řízení před odvolacím senátem ponese vlastní náklady, pokud bude povoleno její vedlejší účastenství v řízení před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 41 a 42 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 6483606

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „Event“ č. 39 548 073.6 pro služby zařazené do tříd 35, 36, 42 a 43

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně rozhodl, že neexistuje důvod k zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství „eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS“. Vzhledem k podobnosti ochranných známek a podobnosti služeb, na které se obě ochranné známky vztahují, mezi těmito dvěma ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 1. července 2011 — Bimbo v. OHIM — Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO)

(Věc T-357/11)

(2011/C 252/95)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bimbo, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico City, Mexiko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 14. dubna 2011 v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009, z důvodu porušení čl. 8 odst. 5 téhož nařízení, tak, že v plném rozsahu zamítne zápis dotčené obrazové ochranné známky č. 5.025.598 „GRUPO BIMBO“ pro všechny výrobky a služby, pro které byla přihlášena;
- podpůrně, pro případ zamítnutí předchozího návrhu, zruší rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 14. dubna 2011, a to z důvodu porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009;
- uložit žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Grupo Bimbo, S.A.B. de C.V.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „GRUPO BIMBO“ (přihláška ochranné známky č. 5.025.598) pro výrobky a služby zařazené do tříd 5, 29, 30, 31, 32, 35 a 43

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: španělská obrazová ochranná známka „BIMBO“ (č. 2.689.432) pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 30, a několik španělských ochranných známek (č. 464.785, č. 2.244.562, č. 2.244.563 a č. 2.255.097) obsahujících slovní prvek „BIMBO“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 29, 30, 31, 32, 35 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné zrušení napadeného rozhodnutí

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, o ochranné známce Společenství, neboť poté, co bylo konstatováno, že namítané ochranné známky „BIMBO“ jsou na španělském trhu všeobecně známy a že požadovaná ochranná známka „GRUPO BIMBO“ je prakticky totožná s namítanými ochrannými známkami, bylo částečně vyhověno zápisu této ochranné známky s tím, že nebylo prokázáno, že by bylo z namítaných ochranných známek neprávem těženo ani že by byla ohrožena jejich všeobecná známost či rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 27. června 2011 — Itálie v. Komise

(Věc T-358/11)

(2011/C 252/96)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Marchini, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

Zrušil následující akty: jako opatření, které je v rozporu s právními předpisy Evropské unie: prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 15. dubna 2011 o vyloučení některých výdajů skutečných Itálií v rámci záruční sekce EZOZF, týkající se opatření Veřejné skladování-cukr finanční rok 2006 (10 % paušální oprava ve výši 171 418,00 eur), 2007 (10 % paušální oprava ve výši 182 006,00 eur), 2008 (10 % paušální oprava ve výši 111 062,00 eur), 2009 (10 % paušální oprava ve výši 34 547,00 eur) z důvodu „35 % nárůstu nákladů na skladování“, finanční rok 2006 (5 % paušální oprava ve výši 781 044,00 eur) z důvodu „Pozdních kontrol skladů“, uvedené v příloze podle článku 1 téhož rozhodnutí; jako opatření, která představují *sine qua non* rozhodnutí Komise K(2011) 2517: dopis Generálního ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova Evropské komise (Ředitelství J.Audit zemědělských výdajů), č. ARES (2011) 2287 ze dne 3. ledna 2011 a bod 2 jeho přílohy, v němž jsou uvedeny definitivní důvody na podporu konečného

rozhodnutí po přijetí zprávy Smírčího orgánu ve věci 10/IT/435; jako opatření, která představují *sine qua non* rozhodnutí Komise K(2011) 2517:dopis Generálního ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova Evropské komise (Ředitelství J.Audit zemědělských výdajů), č. ARES (2010) 57525 ze dne 3. února 2010 a jeho příloha, v níž se uvádějí důvody pro vyloučení z financování Společenství;

— podpůrně vyhověl námitce protiprávnosti nařízení (ES) č. 915/2006.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí (článek 296 SFEU, bývalý článek 253 ES), konkrétně neprovedení předběžného šetření v souvislosti s finanční opravou výdajů uvedenou jako „35 % nárůst nákladů na skladování pro finanční roky 2006, 2007, 2008, 2009“.

Podle italské vlády Komise dostatečně neprošetřila důkazy předložené AGEA (Agentura pro poskytování pomoci v zemědělství), podle kterých byl proveden průzkum trhu a byly známy příčiny nárůstu cen nájmu sil vyplývajících ze složité situace přetrvávající od roku 2005 na trhu nájmu skladovacích prostor pro zásoby cukru.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí (článek 296 SFEU, bývalý článek 253 ES), konkrétně nedostatku odůvodnění v souvislosti s finanční opravou výdajů uvedenou jako „35 % nárůst nákladů na skladování pro finanční roky 2006, 2007, 2008, 2009“.

Podle italské vlády Komise nevysvětlila, proč nepovažovala tvrzení úředníků AGEA nebo sazbu jednoho z hlavních provozovatelů skladů za dostatečné písemné důkazy o všeobecném požadavku společností vyrábějících cukr na zvýšení ceny o 50 %.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení a nesprávného výkladu článku 8 nařízení (ES) č. 884/2006 a jeho přílohy I, jakož i článku 4 nařízení (ES) č. 2148/1996, pozměněného přílohou nařízení Komise (ES) č. 915/2006, a z porušení zásady právní jistoty, zásady zákazu retroaktivity a zásady ochrany legitimního očekávání v souvislosti s 5 % paušální finanční opravou za finanční rok 2006 z důvodu „pozdních kontrol skladů“.

Italská vláda tvrdí, že Komise jednala v rozporu s přechodnými opatřeními uvedenými v bodě 5 části A II přílohy I nařízení (ES) č. 884/2006. Vzhledem k tomu, že AGEA již tyto činnosti vykonala v rámci kontrol vyžadovaných ital-

skými právními předpisy a předložila o tom důkaz pracovníkům Komise, když delegaci Komise poskytla dokumenty o nakládce a vykládce a související dokumenty během kontroly v květnu 2007, měla se uplatnit přechodná opatření, z čehož vyplývá, že Itálii neměla být uložena žádná pokuta, přičemž vzhledem k organizačním obtížím týkajícím se koordinace s Agecontrol bylo možné dospět k závěru, že Itálie byla oprávněna předložit pouze souhrnné materiály v únoru 2007. Italská vláda tvrdí, že došlo k porušení zásady právní jistoty, zásady zákazu retroaktivity, zásady ochrany legitimního očekávání a zásady proporcionality, neboť s uvedenými zásadami je v rozporu okamžité uplatnění povinnosti provést inventury v souvislosti s transakcemi, které byly v okamžiku vstupu v platnost uvedených nařízení, tedy dne 23. a 24. června 2006 (zvláště příloha nařízení č. 915/2006), a krátce před účetní závěrkou za dané účetní období (30. září 2006), dávno skončené.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí (článek 296 SFEU, bývalý článek 253 ES), konkrétně nedostatku odůvodnění v souvislosti s 5 % paušální finanční opravou za finanční rok 2006 z důvodu „pozdních kontrol skladů“.

Podle italské vlády Komise neuvedla řádné důvody pro zamítnutí návrhu předloženého Smírčím orgánem, podle kterého se nové pravidlo stanovené v nařízení (ES) č. 915/2006, které stanoví lhůtu pro inventuru, mělo uplatnit na přemístování cukru až od vstupu v platnost tohoto nařízení, a nikoli retroaktivně na celý finanční rok 2006, z čehož by vyplývalo, že stanovená finanční oprava by byla úměrně nižší (o přibližně 8 měsíců).

- 5) Pátý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti nařízení (ES) č. 915/2006.

Italská vláda tvrdí, že nařízení (ES) č. 915/2006 je protiprávní v rozsahu, v němž stanoví povinnost provést inventuru zbývajících zásob za hospodářské období 2004/2005 (30. září 2005), původních zásob za hospodářské období 2005/2006 (1. říjen 2005) a zbývajících zásob za hospodářské období 2005/2006 (30. září 2006), v průběhu finančního roku 2006, a to přibližně pouze tři měsíce před novou lhůtou pro inventuru. Podle italské vlády je v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství stanovit prostřednictvím nařízení povinnosti v souvislosti s událostmi, které nastaly v minulosti a jsou skončené, a následně ukládat sankce za jejich nesplnění prostřednictvím řízení o finanční opravě.

- 6) Šestý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, konkrétně nedostatku odůvodnění a nepředložení dostatečných důkazů (článek 296 SFEU, bývalý článek 253 ES).

Podle italské vlády Komise zkresluje skutkový stav, když uplatňuje finanční opravu na nesprávný předpoklad GR pro zemědělství, podle kterého neexistoval monitoring AGEA vztahující se na „vcházející cukr“ a „vycházející cukr“ a „přibližně 127 000 tun cukru bylo přemístěno (aniž byla úředně ověřena jejich váha)“. Italská vláda též tvrdí, že na podporu tvrzení „o neprovedení výroční kontroly skladu, když probíhaly skladovací operace“, nebo tvrzení, že „přibližně 127 000 tun cukru bylo přemístěno (aniž byly úředně ověřeny nebo zváženy) v období od 30. září 2006 (datum, kdy měla být provedena inventura) do února 2007“, nebyly předloženy dostatečné důkazy. S přihlédnutím k písemným důkazům předloženým AGEA, a sice evidenčním záznamům, které byly odevzdány pracovníkům Komise a ze kterých vyplývaly číselné hodnoty vztahující se k pohybu a uskladnění cukru, a to pro každou uskladněnou dodávku, služby komise nemohou tvrdit opak, aniž by to dokázaly.

- 7) Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, konkrétně nedostatku odůvodnění a nepředložení dostatečných důkazů (článek 296 SFEU, bývalý článek 253 ES), v souvislosti s údajným rizikem, že Fond utrpí újmu.

Podle italské vlády je rozhodnutí stiženo vadou spočívající v nedostatku odůvodnění pro neposouzení užitečnosti inspekci a kontrol „cukru vcházejícího“ do skladu a „cukru vycházejícího“ ze skladu a měsíčních zásob cukru, které provádí AGEA.

Žaloba podaná dne 7. července 2011 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise

(Věc T-362/11)

(2011/C 252/97)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nizozemsko) a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupce: B. Kloostera, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

- určit, že rozhodnutí Komise ze dne 6. května 2011 je v rozporu s nařízením (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- určit, že rozhodnutí Komise ze dne 6. května 2011 je v rozporu s Aarhouskou úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, nařízením (ES) č. 1049/2001 a nařízením (ES) č. 1367/2006 ⁽²⁾;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 6. května 2011 a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

- 1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož ve stanovených lhůtách nebylo rozhodnuto o potvrzující žádosti žalobců a nebylo poskytnuto podrobné odůvodnění pro takový postup.
- 2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 4 Aarhouské úmluvy, čl. 4 odst. 2 a článkem 5 nařízení (ES) č. 1049/2001 a čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006 z důvodu nedostatku posouzení, jelikož:
 - důvod pro zamítnutí není v souladu s Aarhouskou úmluvou;
 - požadovanou informaci označuje za informaci vztahující se k emisím vypouštěným do životního prostředí; a
 - existuje převažující veřejný zájem na zveřejnění informace požadované žalobci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhouské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 15. června 2011 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise

(Věc F-17/05 REV)

(„Veřejná služba — Návrh na obnovu řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost návrhu“)

(2011/C 252/98)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José António de Brito Sequeira Carvalho (Brusel, Belgie) (zástupci: N. Kanyonga Mulumba a M. Boury, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: D. Martin, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na obnovu řízení podaný žalobcem proti rozsudku vydanému dne 13. prosince 2006 třetím senátem Soudu pro veřejnou službu ve věci F-17/05

Výrok rozsudku

- 1) Návrh na obnovu řízení se odmítá jako nepřipustný.
- 2) J. A. de Brito Sequeirovi Carvalhovi se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2010 — Michail v. Komise

(Věc F-67/05 RENV)

(„Veřejná služba — Úředníci — Vrácení věci Soudu po zrušení — Posudek o vývoji služebního postupu — Hodnocený rok 2003 — Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody“)

(2011/C 252/99)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Christos Michail (Brusel, Belgie) (zástupce: C. Meïdanis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall a K. Herrmann, zmocněnci, poté J. Currall a K. Herrmann, zmocněnci, ve spolupráci s E. Bourtzalasem a I. Antypasem, advokáty)

Předmět věci

Jednak žaloba na zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobce za hodnocené období od 1. dubna do 31. prosince 2003 a jednak návrh na náhradu škody (původně T-284/05) — Věc T-49/08 P vrácená zpět po projednání kasačního opravného prostředku.

Výrok rozsudku

- 1) Posudek o vývoji služebního postupu Ch. Michaila za hodnocené období od 1. dubna do 31. prosince 2003 se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá povinnost zaplatit Ch. Michailovi náhradu škody ve výši 1 000 eur.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada všech nákladů řízení.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2011 — Irmantas Šimonis v. Komise

(Věc F-113/07) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Převezení mezi institucemi — Právník lingvista — Nahrzení odůvodnění — Minimální požadovaná délka služby“)

(2011/C 252/100)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobce: Irmantas Šimonis (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: V. Vilkas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė a K. Herrmann, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas a E. Matulionytė, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise, kterým během výběrového řízení na pracovní místo, kterého se týkalo oznámení o volném pracovním místě č. COM/2007/142, odmítla požádat o převezení žalobce do Komise a vyřadila ho z výběrového řízení.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí, kterým Evropská komise vyřadila I. Šimonise z výběrového řízení vyhlášeného oznámením o volném pracovním místě COM/2007/142 a odmítla požádat Soudní dvůr Evropské Unie o jeho převedení, se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vynaložených žalobcem.
- 3) Litevská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 79, 29.3.2008, s. 36.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 17. února 2011 — Strack v. Komise

(Věc F-119/07) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Mediační řízení — Akt nepřiměřeně zasahující do právního postavení — Článek 73 služebního řádu — Stabilizace — Prozatímní náhrada“)

(2011/C 252/101)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení několika rozhodnutí Komise, jimiž se zamítají žádosti žalobce o zahájení mediačního řízení, o rychlý zásah, o přijetí opatření k řešení sporů a o zaplacení zálohy podle čl. 19 odst. 4 pravidel o pojištění úředníků. Žádost o náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. února 2007, jímž se G. Strackovi odmítá vyplacení prozatímní náhrady ve smyslu čl. 19 odst. 4, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komisi se vedle povinnosti nést vlastní náklady řízení ukládá náhrada poloviny nákladů vynaložených G. Strackem.

- 4) G. Strack ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. března 2011 — Strack v. Komise

(Věc F-120/07) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Převod dnů dovolené za kalendářní rok — Článek 4 příloha V ke služebnímu řádu — Důvody vyplývající z potřeb služby — Článek 73 služebního řádu — Směrnice 2003/88/ES — Právo na placenou dovolenou za kalendářní rok — Volno z důvodu nemoci“)

(2011/C 252/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení několika rozhodnutí Komise vztahujících se k žádosti převést z roku 2004 na rok 2005 nevybranou dovolenou za kalendářní rok v délce přesahující hranici dvanácti dnů. Uložení povinnosti vyplatit finanční vyrovnání za 26,5 dne nevybrané a neproplacené dovolené za kalendářní rok navýšené o úrok ve výši 2 % za rok.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. března 2007, kterým se zamítá žádost G. Stracka směřující k převedení zůstatku dnů dovolené za kalendářní rok za rok 2004, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení a náhrada nákladů vynaložených G. Strackem.

(¹) Úř. věst. C 315, 22.12.2007, s. 50.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. dubna 2011 — Clarke a další v. OHIM(Věc F-82/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Článek 8 PŘOZ — Klausule o ukončení smlouvy v případě, že dočasný zaměstnanec nebude zařazen na seznam úspěšných uchazečů výběrového řízení — Otevřená výběrová řízení OHIM/AD/02/07 a OHIM/AST/02/07 — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Zásada plnění smluv v dobré víře — Povinnost péče — Zásada řádné správy — Jazykové požadavky — Nedoostatek pravomoci EPSO — Směrnice 1999/70/ES — Práce na dobu určitou“)

(2011/C 252/103)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nicole Clarke a další (Alicante, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: I. de Medrano Caballero, zmocněnec, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem)

Předmět věci

Jednak zrušení ustanovení, která jsou obsažena ve smlouvách žalobkyň, jež stanoví automatické ukončení smluv v případě, že žalobkyně nebudou zařazeny do seznamu úspěšných uchazečů prvního všeobecného výběrového řízení pro jejich funkce. Dále pak určení, že výběrová řízení OHIM/AD/02/07 a OHIM/AST/02/07 nemají žádný dopad na smlouvy žalobkyň, nebo zrušení těchto výběrových řízení. Krom toho uložení OHIM náhrady morální újmy, která byla žalobkyním způsobena.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ředitele oddělení lidských zdrojů Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 19. prosince 2007 a rozhodnutí OHIM ze dne 7. března 2008 v rozsahu, v němž posledně uvedené rozhodnutí zamítlo žádosti žalobkyň, pí. Clarke, Papathanasiou a Periañez-González, aby se klausule o zrušení obsažená v jejich smlouvě dočasných zaměstnanců nepoužila u výběrových řízení OHIM/AD/02/07 a OHIM/AST/02/07, se zrušují.
- 2) OHIM se ukládá povinnost zaplatit všem žalobkyním částku 2 000 eur z titulu náhrady škody.
- 3) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 4) OHIM ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 24.1.2009, s. 38.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Lebedef a Jones v. Komise

(Věc F-29/09 REV)

(„Veřejná služba — Obnova řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost“)

(2011/C 252/104)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) a Trevor Jones (Ernzen, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: K. Zieleškievicz a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh žalobců na obnovu řízení podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) vydaného dne 30. září 2010 ve věci F-29/09.

Výrok rozsudku

- 1) Návrh na obnovu řízení se zamítá jako nepřipustný.
- 2) Giorgio Lebedef a Trevor Jones ponese veškeré náklady řízení.
- 3) Rada Evropské unie, vedlejší účastnice řízení, ponese vlastní náklady řízení.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Chaouch v. Komise(Věc F-30/09) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Odměna — Příspěvek na zařízení — Určení nároků — Nástup do služebního poměru jako úředník ve zkušební době — Zohlednění změny bydliště po jmenování — Podmínka bydliště úředníka podle článku 20 služebního řádu“)

(2011/C 252/105)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dhikra Chaouch (Oetrange, Lucembursko) (zástupci: F. Moyse a A. Salerno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Martin a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování neposkytnout žalobkyni příspěvek na zařízení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba D. Chaouch se zamítá.
- 2) D. Chaouch ponese veškeré náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009, s. 21.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 11. května 2011 — J v. Komise

(Věc F-53/09) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úrazové pojištění a nemoc z povolání — Článek 73 služebního řádu — Odmítnutí uznat skutečnost, že nemoc má svůj původ v povolání — Povinnost provést řízení v přiměřené lhůtě“)

(2011/C 252/106)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: J (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Martin a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí, kterým se zamítá žádost žalobce uznat jako nemoc z povolání nemoc, kterou je postižen, jakož i rozhodnutí, že má zaplatit odměnu a výdaje lékaře, kterého určil, jakož i polovinu odměny a vedlejších výdajů třetího lékaře lékařské komise.

Výrok rozsudku

- 1) Evropské komisi se ukládá uhradit žalobci částku jedno euro z titulu náhrady škody.
- 2) Návrhová žádání žalobce se ve zbývajících částech zamítají.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada jedné čtvrtiny nákladů řízení žalobce.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009, s. 64.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 15. února 2011 — Barbin v. Parlament

(Věc F-68/09) (¹)

(„Veřejná služba — Úředníci — Povyšovací řízení za rok 2006 — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu prvního stupně — Zvážení srovnatelných zásluh — Zásada rovného zacházení — Rodičovská dovolená na polovinu pracovní doby“)

(2011/C 252/107)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Florence Barbin (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně A. Lukošüüté a C. Burgos, zmocněnci, poté J. F. de Wachter, R. Ignătescu a K. Zejdová, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým rozhodl nepovýšit žalobkyni do třídy AD 12 v rámci povyšování za rok 2006.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Florence Barbin ponese veškeré náklady řízení

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009, s. 43.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Sukup v. Komise

(Věc F-73/09) (¹)

(„Veřejná služba — Odměňování a příspěvky — Příspěvek na vyživované dítě — Příspěvek na vzdělání — Zpětné přiznání“)

(2011/C 252/108)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Sukup (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí „Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků“ Evropské komise o tom, že žalobci nebude přiznán příspěvek na vyživované dítě ani příspěvek na vzdělání.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) V. Sukup ponese veškeré náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009, s. 84.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 26. května 2011 — Kalmár v. Europol

(Věc F-83/09) (¹)

(„Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Propouštění — Návrh na zrušení — Vyplacení odměny — Účinek zrušujícího rozsudku“)

(2011/C 252/109)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Andreas Kalmár (Haag, Nizozemsko) (zástupce: D. C. Coppens, advokát)

Žalovaný: Evropský policejní úřad (zástupci: D. Neumann a D. El Khoury, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žádost o zrušení rozhodnutí Europolu ze dne 4. a 24. února 2009 o propuštění žalobce a jeho postavení mimo službu ve výpovědní době. Dále žádost směřující k náhradě majetkové a nemajetkové újmy žalobce.

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí ze dne 4. února 2009, jímž ředitel Evropského policejního úřadu (Europol) vypověděl smlouvu A. Kalmára, uzavřenou na dobu určitou, dále rozhodnutí ze dne 24. února 2009 par, jímž ředitel Europolu postavil žalobce mimo službu ve výpovědní době, a rozhodnutí ze dne 18. července 2009, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce, se zrušují.

2) Europol vyplatí žalobci částku 5 000 eur jako náhradu škody.

3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

4) Europol ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené A. Kalmárem.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010, s. 80.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 13. dubna 2011 — Scheefer v. Parlament

(Věc F-105/09) (¹)

(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Obnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Přeměna pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou — Článek 8 první pododstavec PŘOZ“)

(2011/C 252/110)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Séverine Scheefer (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: R. Adam a P. Ketter, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: původně R. Ignătescu a L. Chrétien, poté R. Ignătescu a S. Alves, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalovaného, kterými bylo odmítnuto přeměnit smlouvu žalobkyně jako dočasného zaměstnance na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou podle čl. 8 odst. 1 PŘOZ, a na náhradu škody utrpěné žalobkyní.

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 12. února 2009, jímž generální tajemník Evropského parlamentu oznámil S. Scheefer, že se nepodařilo nalézt žádné právně přijatelné řešení, které by jí umožňovalo pokračovat v její činnosti u lékařské služby v Lucemburku (Lucembursko), a dále, že její smlouva na pozici dočasného zaměstnance končí dne 31. března 2009, se zrušuje.

2) Evropskému parlamentu se ukládá, aby S. Scheefer zaplatil rozdíl mezi vyšší platou, na který by měla nárok, kdyby zůstala pracovat v jeho službách, a dále vyšší platou, odměn, příspěvků v nezaměstnanosti nebo jakýchkoliv jiných náhrad, jež skutečně od 1. dubna 2009 získala místo platy, který jako dočasný zaměstnanec pobírala.

3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

4) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé S. Scheefer.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010, s. 52.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 26. května 2011 — Lebedef v. Komise

(Věc F-40/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Dovolena za kalendářní rok — Nepřítomnost po vyčerpání dovolené za kalendářní rok a bez předchozího souhlasu — Ztráta nároku na odměnu — Článek 60 služebního řádu“)

(2011/C 252/111)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na neplatnost rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že žalobce neoprávněně překročil svůj nárok na dovolenou za kalendářní rok 2009 o 5,5 dne.

Výrok rozsudku

1) Žaloba podaná G. Lebedefem se zamítá.

2) G. Lebedef ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.7.2010, s. 55.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 31. března 2011 — Hecq v. Komise

(Věc F-10/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úhrada 100 % léčebných výloh — Konkludentní rozhodnutí o zamítnutí — Chybějící rozhodnutí o uznání nemoci jako nemoci z povolání — Vázaná pravomoc správy — Rozhodnutí, jímž se zamítá stížnost — Rozhodnutí, které není čistě potvrzující — Neexistence stížnosti — Nepřípustnost“)

(2011/C 252/112)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci, ve spolupráci s J. L. Fagnartem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o proplacení různých léčebných výloh až do výše 100 %.

Výrok usnesení

1) Žaloba se zamítá jakožto zčásti zjevně neopodstatněná a zčásti zjevně nepřipustná.

2) André Hecq ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 17.4.2010, s. 70.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. června 2011 — Marcuccio v. Komise

(Věc F-14/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Úraz — Řízení o uznání částečné trvalé invalidity ve smyslu článku 73 služebního řádu — Doba trvání řízení — Žaloba na náhradu škody — Žaloba zjevně postrádající jakýkoliv právní základ — Článek 94 jednacího řádu“)

(2011/C 252/113)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na uložení žalované náhrady škody, která vznikla žalobci z důvodu doby trvání řízení o uznání částečné invalidity.

Výrok usnesení

1) Žaloba L. Marcuccia se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoliv právní základ.

2) Kromě vlastních nákladů řízení ponese L. Marcuccio náklady vynaložené Evropskou komisí.

3) Luigimu Marcucciovi se ukládá, aby Soudnímu dvoru uhradil částku 1 000 eur v souladu s článkem 94 jednacího řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 22.5.10, s. 54.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 10. června 2011 — Hecq v. Komise(Věc F-56/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Převzetí léčebných výdajů ve výši 100 % — Implicitní zamítavé rozhodnutí — Předčasná stížnost — Nepřípustnost“)**

(2011/C 252/114)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá úplné propłacení některých léčebných výdajů.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) André Hecq ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 11.9.2010, s. 43.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 27. června 2011 — Scheefer v. Parlament(Věc F-75/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Obnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/115)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Séverine Scheefer (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: C. L'Hôte-Tissier, R. Adam a P. Ketter, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: R. Ignătescu a S. Alves, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalovaného, kterými bylo odmítnuto vydat odůvodněné rozhodnutí ohledně právního postavení

žalobkyně a přeměnit pracovní smlouvu žalobkyně jako dočasného zaměstnance na pracovní smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou podle čl. 8 odst. 1 PŘOZ, jakož i nahradit škody utrpěné žalobkyní.

Výrok usnesení

- 1) O žalobě ve věci F-75/10, Scheefer v. Parlament, již není třeba rozhodnout.
- 2) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené S. Scheefer.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010, s. 64.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Antelo Sanchez a další v. Parlament(Věc F-78/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/116)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Pilar Antelo Sanchez (Brusel, Belgie) a další (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Seyr a K. Zejdová, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalovaného, které bylo převzato ve výplatních páskách žalobců a podle kterého se úprava jejich měsíční mzdy od července 2009 omezí pouze na zvýšení o 1,85 % v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009.

Výrok usnesení

- 1) O žalobě F-78/10, Antelo Sanchez a další v. Parlament, není třeba rozhodnout.
- 2) Všichni účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010, s. 65.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Nolin v. Komise(Věc F-82/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/117)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michel Nolin (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení opravené výplatní pásky žalobce pro období od července do prosince 2009 a jeho výplatní pásky za leden 2010 vydaných v rámci roční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009.

Výrok usnesení

- 1) O žalobě F-82/10, Nolin v. Komise, není třeba rozhodnout.
- 2) Oba účastníci řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011, s. 38.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Adriaens a další v. Komise(Věc F-87/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/118)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Stéphane Adriaens (Evere, Belgie) a další (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalované o omezení úpravy měsíční mzdy žalobců od července 2009 na zvýšení o 1,85 % v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, které bylo převzato v jejich výplatních páskách

Výrok usnesení

- 1) O žalobě ve věci F-87/10, Adriaens a další v. Komise, není třeba rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.11, s. 40.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Dricot-Daniele a další v. Komise(Věc F-92/10) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/119)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Luigia Dricot-Daniele (Overijse, Belgie) a další (zástupce: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení opravených výplatních pásek žalobců za období od července do prosince 2009 a výplatních pásek vydaných od 1. ledna 2010 v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009

Výrok usnesení

- 1) O žalobě ve věci F-92/10, Dricot-Daniele a další v. Komise, není třeba rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.11, s. 40.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Andrecs a další v. Komise**(Věc F-96/10) ⁽¹⁾****(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a dalších zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/120)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Stefan Robert Andrecs (Uccle, Belgie) a další (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalované, kterým se žalobcům s účinností od 1. července 2009 upravují odměny, důchody a ostatní dávky v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, které bylo převzato v jejich výplatních páskách

Výrok usnesení

- 1) O žalobě ve věci F-96/10, Andrecs a další v. Komise, není třeba rozhodnout.
- 2) Žalobci ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení Evropské komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.11, s. 63.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. června 2011 — Ashbrook a další v. Komise**(Věc F-99/10) ⁽¹⁾****(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/121)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Ashbrook (Lucemburk, Lucembursko) a další (zástupci: B. Cortese, C. Cortese a F. Spitaleri, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: MM. J. Currall a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí žalované o omezení úpravy měsíční mzdy žalobců od července 2009 na zvýšení o 1,85 % v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, které bylo převzato v jejich výplatních páskách

Výrok usnesení

- 1) O žalobě ve věci F-99/10, Michael Ashbrook a další v. Komise, není třeba rozhodnout.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011, s. 42.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 20. června 2011 — Gross a další v. Soudní dvůr**(Věc F-106/10) ⁽¹⁾****(„Veřejná služba — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2011/C 252/122)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Ivo Gross (Lucemburk, Lucembursko) a další (zástupce: J. Kayser, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupce: A. V. Placco, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, z nichž vycházejí opravené výplatní pásky žalobců pro období od července do prosince 2009 a výplatní pásky vydané od 1. ledna 2010 v rámci roční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009

Výrok usnesení

- 1) Není třeba rozhodovat o žalobě F-106/10 Gross a další v. Soudní dvůr.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 5.3.2011, s. 34.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2011 — ZZ v. Komise**(Věc F-47/11)**

(2011/C 252/123)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* ZZ (zástupce: W. Bode, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí o vyloučení žalobkyně z otevřeného výběrového řízení EPSO AST/100/09 a žádost o přístup k informacím o průběhu výběrového řízení

Návrhová žádání*Žalobkyně požaduje,*

- uložit žalované povinnost, aby žalobkyni poskytla podrobné informace o dosavadním průběhu výběrového řízení a jednotlivých zkouškách, včetně procesu hodnocení zkoušek, a to především — nikoli však výlučně — prostřednictvím:
 - nahlédnutí do všech dokumentů, které má žalovaná k dispozici ohledně účasti žalobkyně ve výběrovém řízení, včetně dokumentů, které se týkají hodnocení zkoušek žalobkyně;
 - poskytnutí podrobných informací o tom, jakým způsobem se v praktickém testu a) dospělo u žalobkyně k celkovému počtu 12 bodů;
 - poskytnutí informací o průběhu výběrového řízení obecně, včetně sdělení počtu uchazečů, kteří se účastnili ústní a praktické zkoušky; o počtu uchazečů, kteří uspěli v ústní zkoušce; o počtu uchazečů, kteří obstáli v praktickém testu a); o kritériích stanovených výběrovou komisí pro účely hodnocení např. hodnotící schémata, faktory, podle kterých musí být určitá část bodů rozdělena na jednotlivé části zkoušek nebo na určitá hodnotící kritéria; o počtu bodů dosažených ostatními uchazeči v praktických testech a) a b), jakož i informace o tom, jak se k těmto bodům dospělo;
- zrušit rozhodnutí žalované ze dne 28. 9. 2010, jakož i potvrzující rozhodnutí ze dne 5. 4. 2011 s tím účinkem, že se žalobkyně může dále účastnit výběrového řízení, a jako první krok opravit praktický test b) žalobkyně;
- uložit žalované povinnost nahradit žalobkyni mimosoudní výlohy, které jí vznikly podáním tří správních stížností a této žaloby.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — ZZ v. Komise**(Věc F-51/11)**

(2011/C 252/124)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení***Žalobce:* ZZ (zástupci: P. Giatagantzidis a K. Kyriazi, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí EPSO o znovuootevření otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/77/06 a vyzvání žalobce k opakované účasti v první fázi uvedeného řízení.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí EPSO o znovuootevření výběrového řízení;
- zrušit rozhodnutí EPSO ze dne 11. března 2011;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 9. května 2011 — ZZ v. Komise**(Věc F-55/11)**

(2011/C 252/125)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení***Žalobce:* ZZ (zástupce: V. Christianos, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí Komise o snížení příspěvku na vzdělání přiznaného žalobci z důvodu, že jeho syn pobírá finanční podporu poskytnutou členským státem ve formě stipendia a půjčky.

Návrhová žádání žalobce*Žalobce navrhuje, aby Soud:*

- zrušil rozhodnutí o snížení „příspěvku na vzdělání“ vypláceného žalobci;
- zrušil rozhodnutí o sražení částky 939,96 eur se zpětným účinkem, jak plyne z výplatní pásky žalobce za měsíc říjen 2010;
- zrušil rozhodnutí o sražení částky 936,96 eur se zpětným účinkem, jak plyne z výplatní pásky žalobce za měsíc listopad 2010;

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 17. února 2011, kterým se výslovně zamítá stížnost;
- uložil povinnost nahradit žalobci částky, které mu byly sraženy, a to i s úroky;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. června 2011 — ZZ v. Evropská komise

(Věc F-64/11)

(2011/C 252/126)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: S. Crosby a S. Santoro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí žalované, kterým žalovaná jednostranně odstoupila od nabídky pracovního místa učiněné žalobkyní, přestože žalobkyně již tuto nabídku přijala.

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 4. března 2011, kterým Evropská komise zamítla interní stížnost podanou žalobkyní proti rozhodnutí Komise HR B2 (2010) 662634 ze dne 5. října 2010;
- uložit žalované náhradu škody způsobené žalobkyní, včetně ušlého platu a dalších výhod;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 3. července 2011 — ZZ v. Parlament

(Věc F-65/11)

(2011/C 252/127)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: O. Mader, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým byly žalobci v rámci hodnocení za rok 2004, v němž byl přidělen k Evropskému účetnímu dvoru, uděleny pouze 2 body za zásluhy.

Návrhové žádání žalobce

Žalobce požaduje:

- zrušit rozhodnutí žalovaného ze dne 19. července 2010, kterým nebyl žalobci udělen třetí bod za zásluhy v rámci hodnocení za rok 2004 a zrušit rozhodnutí žalovaného ze dne 28. dubna 2011, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti rozhodnutí ze dne 19. července 2010;
- uložit žalovanému povinnost zaplatit žalobci odškodnění za morální újmu, která mu vznikla, jejíž výši má určit Soud podle svého uvážení;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 11. ledna 2011 — Dekker v. Europol

(Věc F-87/09) ⁽¹⁾

(2011/C 252/128)

Jednací jazyk: nizozemština

V důsledku smírného urovnání sporu rozhodl předseda třetího senátu o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010, s. 80.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Hidalgo v. Parlament

(Věc F-70/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/129)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010, s. 75.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 18. května 2011 — Carpenito v. Rada**(Věc F-94/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/130)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.11, s. 41.**Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 16. června 2011 — Kerstens v. Komise****(Věc F-97/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/131)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2011, s. 41.**Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Massez a další v. Soudní dvůr****(Věc F-101/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/132)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011, s. 63.**Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — Geradon v. Rada****(Věc F-102/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/133)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011, s. 64.**Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 17. června 2011 — Nieminen v. Rada****(Věc F-8/11) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/134)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 26.3.2011, s. 14.**Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. července 2011 — BC v. Rada****(Věc F-28/11) ⁽¹⁾**

(2011/C 252/135)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 173, 11.6.2011, s. 16.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS